

சரீனிஹர்
SARINIJAR

சரீனிஹர்

உள்ளே...

3வது ஈழப்போர்

உரிமைகளும் சலுகைகளும்

கடலுக்கப்பால் புயலில் ஒரு தோணி

16 மாடிகளும் 17 வருடங்களும்

தேசியவாதமும் ஜனநாயகமும்

இதழ் 71

மே.05 - மே.17, 1995

விலை 7.00

3வது ஈழப்போர் ஆரம்பம்!

இந்தியப் படை வரும்?

- ராவ்-சந்திரிகா பேச்சு!
- படையதிகாரிகள் புது டில்லி விரைவு!
- தமிழ் நாட்டை நோக்கி படையினர் நகர்வு!

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் கடந்த மூன்று மாதங்களாக இருந்து வந்த யுத்த தவிர்ப்பு ஒப்பந்தம் ஏப்ரல் 18ம் திகதியுடன் முடிவுக்கு வந்ததை அடுத்து, மூன்றாவது ஈழப்போர் ஆரம்பித்துள்ளது. இது ஒரு மூன்றாவது ஈழப்போர் அல்ல என்று ஜனாதிபதி அறிவித்துள்ள போதும், அரசின் நடவடிக்கைகள் யுத்தத்தை நடத்துவதில் அரசு தீவிரமாக உள்ளதாகவே காட்டுகின்றன. இம்முறை இந்த யுத்தத்திற்கு உதவியாக இந்தியப் படை உதவி கோரப்படலாம் என்றும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக இந்தியப் பிரதமர் நரசிம்மராவுடன் மே 2ஆம் திகதியன்று ஜனாதிபதி சந்திக்கும் போது பேசுவார் என்றும் அத்தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இதுபற்றி மேலும் தெரியவருவதாவது, பலாலியில் நடைபெற்ற புலிகளின் விமான தாக்குதலின் போது புலிகள் இரண்டு விமானங்களை சுட்டு வீழ்த்தியதை அடுத்து, இப்போதுள்ள ஆயுதவசதிகள் புலிகளுடன் மோதல் போதுமானவையாக இல்லை என்பது தெளிவாக உள்ளதால் இந்தியாவிடமிருந்து படையுதவியை கோருமாறு இராணுவ தரப்பிலிருந்து கோரிக்கைகள் எழுந்துள்ளதாக தெரியவருகிறது. இன்றைய நிலையில் அரசாங்கம் யுத்தத்தை நோக்கி செல்வதானால் இதைவிட வேறு சிறப்பான வழி இருக்க முடியாதென அவர்கள் தெரிவித்துள்ளதாகவும் அத்தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

புதுடில்லி பயணம்

ஜனாதிபதி பாரிஸில் இருந்து திரும்பிய பின் நடைபெற்ற இலங்கை முப்படைகளின் உயரதிகாரிகள் அடங்கிய கிட்டத்தட்ட பன்னிரண்டு மணிநேரம் நடைபெற்ற முக்கிய கூட்டமொன்றின் போது பல இராணுவ சம்பந்தப்பட்ட தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. இக்கூட்டத்திலேயே வெளிநாட்டு உதவியின் அவசியம் பற்றி இராணுவ அதிகாரிகள் வலியுறுத்தியதாகவும் தெரியவருகிறது. இதன் ஒரு கட்டமாக இந்தியாவிடம் இருந்து பெறக்கூடிய ஆயுத, படை மற்றும் இராணுவ ஆலோசனைகளை பெறுவது பற்றிய பேச்சுக்களை நாடாந்த ஏற்கெனவே உயர் இராணுவ அதிகாரிகள் குழு

வொன்று ஜனாதிபதியின் இந்தியப் பயணத்திற்கு முன்பாவவே புது டில்லி சென்றுள்ளதாகத் தெரியவருகின்றது.

பிறநாடுகளின் ஆதரவு

புதிதாகத் தோன்றியுள்ள இந்த நிலைமை காரணமாக பிறநாடுகளின் ஆதரவைத் திரட்டுவதற்காக ஏற்கெனவே அனைத்து வெளிநாட்டுத் தூதரகங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு உதவி குறித்து பேசப்பட்டுள்ளதாகவும் இந்த வரிசையில் அமெரிக்கா, கனடா, ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளுடனும் பேசப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரியவருகிறது.

இதேவேளை, புலிகளுக்கும் அரசுக்குமிடையில் மத்தியஸ்தராக

→ 2

இலங்கை படையினருக்கு இந்தியாவில் பயிற்சி!

இலங்கை இராணுவம் கடந்த பல காலமாக பாகிஸ்தானில் பயிற்சி பெற்று வருவது அறிந்ததே. (பாகிஸ்தான் இஸ்ரேலில் பயிற்சி பெறுவது வேறு கதை) இந்தியா இலங்கைப் படையினருக்கு பயிற்சி அளித்துவருவது பற்றி எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்?

இந்திய தேசிய பாதுகாப்புப் பிரிவினரே (National Security Guards) இலங்கை இராணுவத்துக்கான பயிற்சியை அளித்து வருகின்றனர். மிக முக்கிய அரசு தலைவர்களுக்கான (VVIP) இப்பாதுகாப்பு வழங்கும் எட்டு பேருக்கு மட்டுமே இந்த பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது என பாதுகாப்பு வட்டாரங்கள் சொல்கின்றன.

எவ்வாறிருப்பினும் ஹரியானா மாநிலத்தில் அளிக்கப்படும் இப்பயிற்சிக்கு மேலதிகமாக இன்றும் பலரை சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு தற்போதைய அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்தை கேட்டிருப்பதாக டைம்ஸ் ஒப் இந்தியா (Times of

India) பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே மாலைத் தீர்மானம் இவ்வாறு பயிற்சி பெற்று வருவதாக தெரியவருகிறது.

இலங்கையில் எழுந்துள்ள தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பாகவும் புலிகள் தொடர்பாகவும் இந்தியா தமது அவசியம் கருதி இதற்கு முன் இலங்கைப் போராளிகளுக்கு பயிற்சி அளித்தமை தெரிந்ததே. இன்று அந்த அவசியம் மறுபக்கம் திரும்பியுள்ள நிலையில் 'பயங்கர வாதத்தை ஒழித்துக்கட்ட இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவு' வழங்குவதாகவும் அண்மையில் தெரிவித்திருக்கின்றது.

அண்மையில் இலங்கை ஜனாதிபதியின் இந்திய விஜயத்தின் போது இந்தியா இலங்கை தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் பற்றி கொண்டிருக்கின்ற நிலைப்பாட்டை உறுதியாக தெரிந்து கொண்டதன் பின் தைரியம் கொண்டவராக தனது கருத்துக்களை தெரிவித்து வருவது தெரிந்ததே.

ரத்துச் செய்யப்பட்ட

ஆயுதக் கொள்வனவுக்கு அங்கீகாரம்

பொ.ஐ.மு. அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த பின் ஜனாதிபதி சந்திரிகா ருமாரணதுங்கவினால் மோசடி இடம்பெற்றுள்ளதெனக் கூறப்பட்டு இரத்துச் செய்யப்பட்ட ஐ.தே.க. அரசாங்கத்தின் பிரபல்யம் வாய்ந்த 1000 கோடி ரூபாய் ரஷ்ய ஆயுதக் கொள்வனவு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீள் யுத்தத்தை ஆரம்பித்திருப்பதை சாட்டாக வைத்து திரும்பவும் செயற்படுத்தவுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது. இதற்காக வனசிங்ஹக்களும், வெத்த சிங்ஹக்களும் இப்போதே முயற்சி எடுத்துவருவதாகவும் அறியப்படுகிறது. இவ் ஆயுதக் கொள்வனவின் மூலம் மொத்தக் கொள்வனவுப் பெறுமதியில் 30%த்தினை இவர்கள் கொமிசனாகப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்றும் தெரியவருகிறது.

மோதல் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தத்திலி

ருந்து தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஏப்ரல் 19ம் திகதி வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டவுடன் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு உடனடியாக ஆயுதங்கள் வாங்க அரசாங்கம் எடுத்த முடிவின் போர்வையில் பாதுகாப்புப் பிரிவுத் தூதுக்குழுவொன்று ஏப்ரல் 21ஆம் திகதியே இரத்துச் செய்யப்பட்ட ஆயுதக் கொடுக்கல் வாங்கல்களைச் செயற்படுத்து முகமாக ரஷ்யாவுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றுள்ளது.

25 வருட நீண்ட கால அடிப்படையில் கடற்படைக்குத் தாக்குதல் படகுகளை வழங்க இலங்கையுடன் ஒப்பந்தமொன்றை மேற்கொண்டுள்ள சீனாவின் விலையை விட அதிகமாக 40% விலை கொடுத்து உடனடிப் பணத்திற்கு ரஷ்யாவிலிருந்தும், இஸ்ரேலிலிருந்தும் தாக்குதல் படகுகளை வாங்க நடவடிக்கை எடுப்பதே இவ் ஆயுதக் கொள்வனவில் பாரிய சந்தேகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் சம்பவ

மாகும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தாக்குதலென்ற போர்வையில் ஆயுதக்கொள்வனவை தொடக்கியுள்ளவர்கள் இஸ்ரேலிலிருந்து 'டோறா - (DOWRAS)' படகுகள் ஒன்பதையும், ரஷ்யாவிலிருந்து பல் நோக்கு (MULTI PURPOSE) கடற்படகுகள் இரண்டையும் வாங்குமாறு கடற்படைத்தளபதியை வற்புறுத்தியுள்ளதாகவும் தெரியவருகிறது. இது இவ்வாறிருக்க, மூன்றாவது ஈழப்போரில் ஈடுபடவேண்டிய இலங்கை அரசாங்கம் விமானங்கள், ஹெலிகொப்டர்கள், (படையினரைக் கொண்டு செல்லக்கூடிய) கவசவாகனங்கள், கனரக ஆயுதங்களையும் (Artillery Weapons) வாங்க அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது. AN-32B விமானம் MI-IT ஹெலிகொப்டர்களை வாங்கும் சாத்தியக்கூறுகளைக் கண்டறியவேண்டி ஒரு விமானப் படையைச் சேர்ந்த குழு வொன்று உக்ரேயினருக்குக் கடந்த

→ 15

யுத்தத்திற்கு மேலும் நிதி ஒதுக்கீடு!

புதிய போர்ச்சூழல் காரணமாக அமைச்சரவை கூடி போருக்காக 250 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கத் தீர்மானித்திருப்பதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இத்தொகை மோட்டார் குண்டுகள், தோட்டாக்கள், துப்பாக்கிகள், யுத்த டாங்கிகளுக்குத் தேவையான பிற பொருட்களையும் கொள்வனவு செய்வதற்காகவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக தெரியவருகிறது.

'யுத்தத்துக்காக பல கோடி ரூபாய் வீணாக செலவழிக்கப்படுகின்றன' என கடந்த காலங்களில் கூறிய அரசாங்கம் தனது முதலாவது வரவுசெலவு திட்டத்தின் போது பாதுகாப்புக்காக ஒதுக்கிய நிதியானது கடந்த கால நிதி ஒதுக்குதலிலிருந்து பெரிய வேறுபாட்டை பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை பலர் அறிவார்கள். இந்நிலையில் புதிதாக ஒதுக்

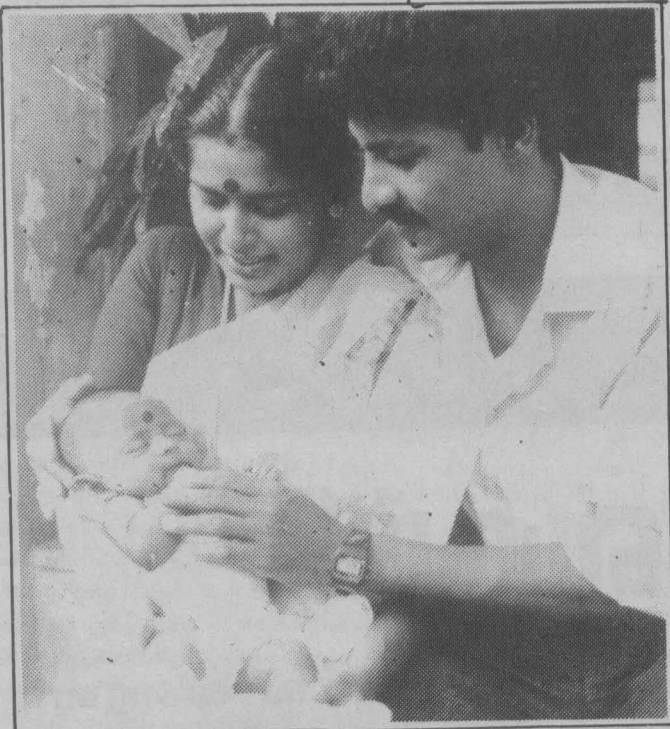
கப்பட்டுள்ள இந்த 250 கோடி ரூபாயை கடந்த கால செலவினங்களை எட்டிப்பிடித்து விட்டதென்றே கூறலாம்.

இதைவிட பாரிஸில் நடைபெற்ற உதவிவழங்கும் நாடுகளின் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட ஜனாதிபதி 85 கோடி டொலரை பெற அனுமதிபெற்றக்கொண்டு திரும்பியுள்ளார்.

85 கோடி டொலர் (ஏறத்தாழ 4,165 கோடி இலங்கை ரூபாய்) பெற்றுக் கொண்ட அரசாங்கம் 250 கோடி ரூபாயை போருக்கு ஒதுக்கியுள்ளது. இது பெற்றுக்கொண்ட நிதியில் 6% க்காகும். இதற்கிடையில் அண்மையில் வீழ்த்தப்பட்ட 'அவ்ரோ' விமானம் 75 கோடி ரூபாய் பெறுமதியிருக்கும் என கூறப்படுகிறது.

→ 15

பொட்டு அம்மாளை முறியடிக்கத் திட்டம்!

இலங்கை அரசாங்கத்தின் கோரிக்கைக்கிணங்க அமெரிக்காவிலிருந்து படை அதிகாரிகள் சிலர் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

புலி கெரில்லாக்களை அழிப்பதற்கு இலங்கை இராணுவம் மேற்கொள்ள வேண்டிய தந்திரோபாய நடவடிக்கைகள் பற்றி பயிற்சியளிப்பதற்காகவே அவர்கள்

இலங்கை வந்துள்ளதாக அத்தகவல்கள் கூறுகின்றன.

அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கும் இக்குழுவினர் 'விசேட நடவடிக்கைகள் பிரிவை' (Special Operation Unit) சேர்ந்தவர்களென்று தெரியவருகிறது.

தற்போதைய நடவடிக்கைகளுக்கு முகம் கொடுப்பதற்கு சில தற்காலிக

யோசனையை இவ்வமைப்பு தெரிவித்திருப்பதாகவும், நிரந்தர நடவடிக்கைக்கான சில திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொடுப்பதில் இக்குழு தற்போது செயற்பட்டுவருவதாகவும் திட்ட உருவாக்கம் முடிந்ததன் பின் முழு அறிக்கையும் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவிடம் கொடுக்கப்படும் என்றும் இராணுவ வட்டாரங்களிலிருந்து கசியும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

பாதுகாப்புதரையினருக்கு இக்குழு தெரிவித்திருக்கின்ற ஆலோசனைப்படி புலிகள் இயக்கத்தில் இருக்கும் பொட்டு அம்மாள் தலைமையிலான உளவுப்பிரிவை முறியடிக்கக் கூடிய வகையிலான ஒரு விசேட உளவுப்பிரிவை உருவாக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாகவும், இந்த யோசனைகளுக்கிணங்க முப்படைகளும் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட விசேட அதிகாரங்களுடைய அதிகாரியொருவரை நியமிக்க திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாகவும், இதற்காக புலிகளின் நடவடிக்கைகளுடன் அதிக அனுபவமுடைய மேஜர் ஜெனரல் ஏ.எம்.யு.செனவிரத்தன் நியமிக்கப்படலாம் எனவும் பாதுகாப்பு வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

3வது ஈழப்போர்...

செயற்பட தம்மால் முடியாமென பிரெஞ்சு தலைவர் மிற்றோன் அறிவித்துள்ளதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆயினும், இராணுவ உதவி தொடர்பாக இந்தநாடுகள் எவையும் எத்தகைய முடிவை தெரிவித்துள்ளன என்பது பற்றி எதுவும் தெரியவில்லை.

சார்க் படைப்பிரிவு

இது இவ்வாறிருக்க தெற்காசியப் பிராந்தியத்துள் பயங்கரவாதத்தை ஒழித்துக்கட்டுவதற்காக பிரத்தியேகமான சார்க் நாடுகளின் படைப்பிரிவு ஒன்றை உருவாக்குவது பற்றி இம்முறை சார்க் மாநாட்டில் பேசப்படும் என்று தெரியவருகிறது. இவ்வாறான பிராந்தியப் படைகள் நடைமுறையில் அப்பிராந்தியத்துள் உள்ள சக்தி வாய்ந்த நாட்டின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இயங்கும் என்பது தெரிந்ததே. நேட்டோ நாட்டுப்படையில் அமெரிக்காவின் தலைமைத்துவம் போலவே, சார்க் படைப்பிரிவில் இந்தியாவின் கை

ஒங்கியிருக்கும் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

இந்தியப்படை நகர்வு

கடைசியாகக் கிடைத்த தகவல்களின்படி இந்தியப்படையினரில் சுமார் ஒரு லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட துருப்புக்கள் தெற்கு நோக்கி நகர்ந்துகொண்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. ஆயினும் இத்துருப்புக்கள் இலங்கை ஜனாதிபதியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இலங்கைக்கு அனுப்பப்படுவதற்காக நகர்த்தப்படுகின்றனவா என்பது குறித்து எத்தகைய ஊர்ஜிதமான செய்திகளும் கிடைக்கவில்லை.

இந்தியப்படை இலங்கையில் 1971ல் ஜே.வி.பி.யினரின் கிளர்ச்சியை அடக்க ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க அரசாங்கத்தால் தருவிக்கப்பட்டதும், பின்னர் 1987 இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் படி அப்போதைய ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனாவால் தரு

விக்கப்பட்டதும் தெரிந்ததே. 1971 இல் இந்தியா 7பேர் விமானங்களையும் விமான ஓட்டிகளையும் 153 கூர்க்காப் படைகளையும் வழங்கியிருந்தது. 1987ல் 1 லட்சம் இந்தியப் படைகள் தாங்கிகள், போர் விமானங்கள் சகிதம் வந்து இறங்கினர். 1971ல் 14000 பேரும், 1987-1989 இடைப்பகுதியில் 1000 பேரும் (இது பாதுகாப்பு அமைச்சின் தகவல்) கொல்லப்பட்டதுடன், நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாகப்பட்டதும், கோடிக்கணக்கான பெறுமதிமிக்க சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

"இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வை முன்வைக்க அரசு தயங்கும் ஒவ்வொரு கணமும் இலங்கையின் எதிர்காலம் தவிர்க்க முடியாதபடி நெருக்கடிக்குள்ளாகி வருகிறது" என்று அரசியல் அவதானிகள் தெரிவிக்கின்றனர்.

சபுத்திரி

கிரம் பியசோம

எட்வின வீரசிங்க

கூடந்த 29ம் திகதி பலாலியில் இடம்பெற்ற விமானத்தின் மீதான தாக்குதலின் போது லேக் ஹவுஸ் பத்திரிகையைச் சேர்ந்த 'சிலுமின்' இணை ஆசிரியர் கருணாரத்ன சபுத்திரி, சிலுமின் பிரதி செய்தி ஆசிரியர் கிரம் பியசோம, மற்றும் அதன் புகைப்படப்பிடிப்பாளர் எட்வின வீரசிங்க ஆகிய பத்திரிகையாளர்களும் பலியாகியுள்ளார்கள். வடக்கு கிழக்கு யுத்தத்தின் போது இதுவரை பல தமிழ் பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் கொல்லப்பட்டிருந்த போதும், சிங்களப் பத்திரிகையாளர்கள் கொல்லப்பட்டது இதுவே முதற்தடவையாகும். பத்திரிகையாளர்கள் என்ற முறையில், தகவல் சேகரிக்கச் சென்றவிடத்தில் பலியான இப்பத்திரிகையாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு சரிநிகர் தனது அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

புலிகளிடம் விமானப் படை!

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வட - கிழக்கு அரசு படை பிரிவுகளுடன் போராடுவதற்காக விமானப்படை பிரிவொன்றை அமைத்துள்ளதாக 'திவயின்' என்ற சிங்கள நாளிதழ் செய்தி வெளியிட்டுள்ளது. இதுவரை வடபகுதியில் 40 பேர் விமானப்படை வீரர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள அதேசமயம், மேலும் படை வீரர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள தற்போது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் அதிக அளவில் விமானப்படையில் சேரவிண்ணப்பித்துள்ளனர் என்றும், வவுனியாப் பகுதியிலிருந்து தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குச் சென்றுள்ள "சொர்ணீ" என்பவர் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் விமானப்படையின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார் என்றும் அச்செய்திகள் கூறுகின்றன.

அவா (சொர்ண) விமான ஓட்டியாகப் பயிற்சி பெற்று விமானம் ஓட்டும் அனுமதிப்பத்திரம் பெற்றுள்ள ஒருவராவார் என்றும் 1985 ஆம் ஆண்டில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்காக சிறு விமான மொன்றை உருவாக்கி யாழ்ப்பாணத்தில் பறக்க விட்டத்தில் பிரதான பங்காற்றியவர் இவரென்றும் தெரியவருகிறது. அவரது பரிட்சித்துப் பார்த்தல் அனைத்தும் வெற்றிகரமாகியுள்ளன என்றும் கூறப்படுகின்றது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் விமானப்படையில் சேருமாறு, அதன் உறுப்பினர்கள் வடபகுதி இளைஞர்களிடம் கோரிக்கை விடுத்துள்ளதுடன், வடபகுதியிலுள்ள பிரதான பாதைகளிலுள்ள காவல் சாவுகளிலுள்ள தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்க இளைஞர்கள் அப்பாதைகளுடாகச் செல்வோரிடம் இது பற்றி அறியத்தந்ததாகவும் வடபகுதி வாசிகள் தெரிவித்ததாக அச்செய்தியில் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மீண்டும் 'யுத்த பிமே'

ரூபவாஹினி நிறுவனத்தின் தலைவராக கடமையாற்றிய திரு. வசந்தராஜாவை தற்காலிகமாக அவரது பதவியில் இருந்து அகற்றுவது என அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளதாக அமைச்சர் தர்மசிறி சேனரயக்கா தெரிவித்துள்ளார்.

ஜனாதிபதியின் பத்திரிகைச் செயலாளர் சூலவன்ச சிறிலால் தனது பதவியை இராஜினாமா செய்வதால், அப்பதவிக்கு திரு.வசந்தராஜாவை நியமிப்பதற்காகவே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது என்று அமைச்சர் மேலும் தெரிவித்துள்ளார்.

ஆனால், அரசாங்கம் யுத்தத்தை தொடர்ந்து நடத்தப் போவதால் அதற்கு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தையும், ரூபவாஹினியையும் யுத்தப்பிரச்சாரத்திற்கும், புதிதாகச் சேர்க்கப்படவுள்ள 10,000 இராணுவத்தினரைச் சேர்ப்பதற்கு விளம்பரம் செய்யவும் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளதன் காரணமாக அதற்குப் பொருத்தமான ஒருவரை நியமிப்பதற்காகவே இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளதாக வேறு செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த யுத்தப்பிரச்சார நடவடிக்கைகளுக்கு இப்பதவியிலுள்ள வசந்தராஜாவினால் இடையூறுகள் ஏற்படலாம் எனக் கருதுவதாலும் இவர்புலிகளுடன் தொடர்புள்ளவர் என்ற எதிர்கட்சியினரின் பிரச்சாரம் காரணமாகவே இவர் இப்பதவியில் இருந்து விலக்கப்படுகிறார் என நம்பகரமாகத் தெரியவருகிறது.

இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்த பின் அதன் யுத்தப் பிரச்சாரத்தை உறுதிப்படுத்தும்வகையில் பிரேமதாலாவின் ஆட்சிக்காலத்தில், யுத்தத்திற்காக ஒலி/ ஒளிபரப்பப்பட்ட "யுத்த பிமே தனிகளே நந்த கிசிதனே" என்ற பாடல் 30ம் திகதி இரவு ஆங்கிலச் செய்திக்கு முன் முதன் முதலாக ஒலிபரப்பப்பட்டது.

புதிய அரசாங்கம் பதவி ஏற்ற காலம் முதல், நந்தா மாலினியின் பாடல்கள், நிரோஷா விராஜினியின் சமாதானம் தொடர்பான "வெண்புறாவே..." போன்ற பாடல்களே அனேகமாக ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதும், யுத்த ஆதரவுப் பாடல்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

விசேட அதிரடிப்படைக்கு நாலரைக் கோடி ரூபா!

கூடந்த ஐ.தே.க. ஆட்சிக்காலத்தின் போது படுகொலை இராணுவமாகத் தனது திறமையை வெளிக்காட்டிய பொலிஸ் விசேட அதிரடிப்படைக்கும் (S.T.F.), தேசிய புலனாய்வுப் பணியகத்திற்கும் (N.I.B.) "மனிதாபிமான" பொ.ஜ.மு.அரசாங்கத்தின் கீழ் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் பணம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகப் பாதுகாப்புப் பிரிவுத் தகவல்கள் மூலம் தெரியவருகிறது.

விசேட அதிரடிப்படைக்கும், தேசிய புலனாய்வுப் பணியகத்திற்கும் நவீன வீ.எச்.எஸ்., யூ.எச்.எப். உபகரணங்களை வாங்குவதற்காக 50 இலட்சம் ரூபாய்கள் ஒதுக்

கப்பட்டுள்ளது. தேசிய புலனாய்வுத்துறையினருக்கு வீடுகள் கவீகரித்தலுக்காக 10 இலட்சம் ரூபாய்களும் மேலதிகமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய நிர்வாகச் செலவுக்களுக்காக அவர்களுக்கு 25 இலட்சமும் விசேட அதிரடிப்படையினருக்கு பெருந்தொகைப் பணமான 4 1/2 கோடி ரூபாய்களும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒடுக்கி அழிக்கும் நிறுவனத்திற்காக இவ்வளவு பெருந்தொகைப் பணத்தை ஒதுக்கியிருப்பது தான் பொ.ஜ.மு.வின 'மனித முக' செயற்திட்டங்களா என்பதே இப்போதைய கேள்வி!

அது வரப்போகிறது என்பதற்கான சமிக்ஞைகள் தெளிவாகத் தெரிந்த பின்னும், அது வரக்கூடாது என்பதற்காகவே 'வராது வராது' என்று கூறிக்கொண்டிருந்த மக்கள் எதிர்பார்த்தபடியே அது வந்துவிட்டது.

ஆம், 19ம் திகதி அதிகாலை திருமலை துறைமுகத்தில் நடைபெற்ற கடற்படைப் படகுகள் மீதான தற்கொலைத் தாக்குதலுடன் மீண்டும் யுத்தம் ஆரம்பித்துவிட்டது.

"இது மூன்றாவது யுத்தம் அல்ல" என்று ஜனாதிபதியும் "நாம் சமாதானத்திற்காக எப்போதும் தயாராகவே இருக்கிறோம், அரசுதான் தயாராக இல்லை" என்று புலிகளும் கூறிக்கொண்டபோதும், மக்களைப் பொறுத்தவரை யுத்தம் தொடங்கிவிட்டது. என்ன பெயரில் நடந்தாலும், அது அடையாள தாக்குதலோ, அளவு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதலோ எப்படியாயினும் சரி யுத்தம் யுத்தம்தான். யுத்தத்தால் ஏற்படுவது அழிவுதான்.

இந்த யுத்தம் உருவாகும் என்பதற்கான நிலைமைகள் பேச்சுவார்த்தை தொடங்கிய ஆரம்பத்திலேயே இருந்தன. அரசு தரப்பினர் ஆரம்ப ஆர்வத்தை முதலாவது சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைக்குப் பின் காட்டவில்லை. புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் சுட்டிக்காட்டுவது போலவே இழுத்தடிப்புக்களை மேற்கொள்ளுவதிலேயே அரசின் நாட்டம் இருந்தது. நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் முதற்கட்டமாக பேசுவதாக முன்மொழிந்த போதும், அரசு அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தீவிரமாக இருக்கவில்லை.

அரசியல் தீர்வினைக் கூட - அது ஏற்கெனவே தயார் என்று பல தடவை அறிவித்த போதும் - வெளிப்படுத்தும் முயற்சியைக் கூட அரசு செய்யவில்லை. (இது பற்றிக் கேட்டால் மழுப்புதலுடன் ஜனாதிபதி என்று இப்போது அவரது அரசாங்கத்திலேயுள்ள மற்றக் கட்சிகளே குற்றம் சாட்டுகின்றன)

இவற்றிற்கு, மேலும் பலமட்டுவது போல புலிகளை அரசியல் ரீதியாக அம்பலப்படுத்துவதிலும், யுத்தத்திற்கும் நாம் தயார் என்று அறிவிப்பதிலுமே அரசுத் தலைவர்களின் கவனங்கள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. இதைத் தவிர புலிகள் கூறுவது போலவே, அரசு முடிவுகளை எடுக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், இராணுவத்தின் அங்கீகாரத்தை பெற்றுக்கொண்டே முடிவெடுக்கும் ஒரு நிலையே நிலவியது.

இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமாதானப் பேச்சுக்கள் தொடக்கத்திலிருந்தே பரஸ்பர சந்தேகத்துடன் தான் நடைபெற்றன. புலிகள் முன்வைக்கும் கோரிக்கைகளை வெறும் புலிகளது இராணுவப் பலப்படுத்தலுக்கான கோரிக்கைகளாக அரசு பார்த்ததே அன்றி, அவற்றை கொடுப்பதன் மூலம் தமிழ் மக்களை வென்றெடுக்கலாம், சமாதான முயற்சியை மேலும் வெற்றியை நோக்கி தள்ளலாம் என்று நினைக்கவில்லை. (உதாரணம், 'சீமெந்து அனுப்பினால் பங்கர் கட்டுகிறார்கள்')

எனவே யுத்தம் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக வெடிக்கும் என்பது முதலிலேயே தெளிவாகத் தெரிந்தது.

இந்தப் பத்தியில் இவைபற்றி ஏற்கெனவே பல தடவை எழுதியாயிற்று.

இப்பொழுது பலாலியில் நடந்த விமானத் தாக்குதலின் பின் இந்த யுத்த நிலையிலும் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது.

ளையோ மக்களையோ, அவர்களது உரிமைகளை நசுக்குவதன் மூலமும், அவர்களது விருப்பங்களை உதாசீனம் செய்வதன் மூலமும் ஒதுக்கிவிட முடியாது. இவ்வாறு மக்கள் ஒடுக்கப்படும் போதெல்லாம், எத்தகைய நம்பிக்கையும் அற்றநிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படும் போதெல்லாம் இவ்வாறான வன்முறையை நோக்கி அவர்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள்". இது புலிகள் தமது கடந்தகால வரலாற்றை தாம் எப்படி உணர்ந்துள்ளோம் என்பதை அரசுக்கு குறிப்பாலுணர்த்துவதாகவும் உள்ளது.

இந்த நிலையில் அடுத்ததாக என்ன செய்யலாம் என சிந்தித்தால் அரசு முன் உள்ள வாய்ப்புக்கள் மூன்று:

1. புலிகளுடன் அவர்களது கோரிக்கைகளை விட்டுக் கொடுத்து பேசப்போவது
2. யுத்தத்தை மேலும் தீவிரமாக

நடாத்துவது

3. பிற நாடொன்றின் உதவியை நாடிப்போவது.

இந்த மூன்றில் முதலாவதை செய்வதில் அரசின் உயர்மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் முதல் முப்படை அதிகாரிகள் உட்பட பலருக்கு உடன்பாடு கிடையாது என்று தெரியவருகிறது. இதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றும் இல்லை. ஏனென்றால், புலிகளிடம் சரணடைந்து விட்டது போன்ற ஒரு நிலையை இது ஏற்படுத்திவிடும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இரண்டாவது வாய்ப்பு, நடைமுறையில் சாத்தியமற்றதாக, அவ்வது வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்த முடியாததாக உள்ளது. ஏனென்றால் தீவிரமான யுத்தத்தை கடற்படையோ விமானப்படையோ செய்ய முடியாது. தரைப்படை இராணுவம் தான் நடாத்த வேண்டும். ஆனால் இவையிரண்

3வது ஈழப்போர்

அதாவது, இவ்வளவு காலமும் அரசின் தரைப்படை, கடற்படை நகர்வுகளுக்கு பாதுகாப்பளித்து வந்த விமானப்படை இனி தொடர்ந்து அதை செய்ய முடியுமா என்பதே அதுவாகும். புலிகளிடம் விமான எதிர்ப்பு ஏவுகணைகள் இருப்பதை உறுதிப்படுத்திய இந்த விமானத் தாக்குதல்கள் மூன்றாவது யுத்தத்தை அரசு நடாத்த விரும்பினாலும் அது மிகவும் கசப்பான அனுபவங்களையே அதற்கு தரும் என்பதை எதிர்வு கூறுகின்றன.

இத்தாக்குதல் மூலம் புலிகள் அரசுக்கு தெளிவான ஒரு செய்தியை அனுப்பியுள்ளார்கள் என்று கொள்ளலாம். அதாவது, யுத்தத்தை நடாத்துவதில் உள்ள பலவீனம் காரணமாக நாம் சமாதானப் பேச்சுக்கு வரவில்லை. நீங்கள் தொடர்ந்து யுத்தம் செய்ய விரும்பினால் அதற்கும் நாம் தயாராகவே இருக்கிறோம். கடல், விமானப்படைகளுக்கும் மூன்றாவது ஈழப்போர் நடந்தால் அது நெருக்கடிக்கதாகவே இருக்கும் என்பதே அந்தச் செய்தியின் சாரமாகும். கூடவே, அமெரிக்காவில் ஒகோ ஹோமா நகரில் நடந்த குண்டு வெடிப்பு சம்பவத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவித்து கொழும்பிலுள்ள அமெரிக்க தூதுவருக்கு அனுப்பிய அனுதாப கடிதத்தில் பிரபாகரன் எழுதியுள்ள விடயமும் இன்னொரு முக்கியமான செய்தியை கூறுகிறது. அக்கடிதத்தின் இரண்டாவது பந்தி இதுதான்.

"இந்த துயர் மிகுந்த நேரத்தில் இது போன்ற ஒரு நிகழ்வு ஒரு முக்கியமான பாடத்தை ஞாபகப்படுத்துவதாக நாம் கொள்ளலாம்; ஒரு நாடு எவ்வளவுதான் பலமானதாகவும் உயர்வானதாகவும் இருந்தாலும் கூட பலவீனமான தேசங்க

டனதும் பக்கபலம் இல்லாமல் யுத்தத்தை வெற்றிகரமாக இராணுவத்தால் செய்ய முடியாது. எனவே இறுதியாக உள்ள வாய்ப்பு இன்னொரு வெளிநாட்டிடம் உதவி கோருவதே

அந்த உதவி பேச்சுவார்த்தையா யுத்தமா என்பது குறித்து அரசு இன்னமும் தீர்மானம் எடுக்கவில்லை. பல உயர்மட்ட படையதிகாரிகளது அபிப்பிராயத்தின்படி இந்தியாவிடம் படையுதவி கேட்பது நல்லது என்ற அபிப்பிராயம் நிலவுவதாக தெரியவருகிறது.

இந்தியப்படை யுத்தத்திற்கு வர முடியுமே தவிர சமாதானப் பேச்சுக்கு வரமுடியாது என்பது வெளிப்படை. ஏனென்றால் புலிகள் இதை ஒப்புக் கொள்ளப் போவதில்லை. தவிரவும் ராஜீவ் வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கையில் அது சாத்திய முயில்லை. எனவே இந்திய அரசு மட்டத்திலான ஒரு சமாதான முயற்சி சாத்தியமில்லாததால் யுத்தத்திற்கு இலங்கை ஜனாதிபதியின் கோரிக்கையின் பேரில் இந்தியா உதவி செய்ய முன்வரலாம். அப்படி முன்வரும் பட்சத்தில் இந்தியா பின்வரும் முடிவுகளை மேற்கொள்ளுவது தவிர்க்க முடியாதது.

ஏனென்றால் இந்தியப்படை இங்கு தங்கியிருந்த காலகசப்பான அனுபவங்களை இந்திய அரசு மறந்திருக்க முடியாது)

1. பிரபாகரனை பிடித்து இந்தியா விற்கு ராஜீவ் காந்தி கொலை விசாரணைக்காக கொண்டு செல்ல இலங்கை அரசு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

2. ஆயுதங்களை, மற்றும் யுத்த தள பாடங்கள் அதிகாரிகள் மட்டத்திலான உதவிகளை மட்டுமே இந்தியா வழங்குதல் முடியும்.

3. இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தை - விரும்பினால் மேலும் சில திருத்தங்களுடன் திரும்பவும் நடைமுறைப்படுத்தல்.

இந்த நிபந்தனைகளுக்கு இலங்கை அரசு ஒப்புக்கொள்ளுமானால், இந்தியப்படை இலங்கைக்கு வர ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். ஆனால் இது திரும்பவும் ஒரு பயங்கரமான யுத்த நிலைமையையே உருவாக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆக, சமாதானத்தின் பேரால் ஆட்சியமைத்த அரசு திரும்பவும் யுத்

தத்தில் காலூன்றி நிற்கும் நிலைக்கே திரும்பி விடுகிறது என்ற பெயருக்கு முகம் கொடுக்க அரசு தயாராக வேண்டும். இதை இங்குள்ள பிற கட்சிகள் எவ்வாறு வரவேற்கும் என்பது கேள்விக்குரியே.

யுத்தத்தை எதிர்த்து, சமாதானத்தை வரவேற்றே 61% மக்கள் வாக்களித்தார்கள் என்றால், யுத்தத்தை நடாத்த விரும்பும் நிலைக்கு அரசாங்கம் தள்ளப்பட்ட பின்னும் அது பதவியில் இருப்பது நியாயமா என்ற கேள்வி எழவே செய்யும்.

பொ.ஜ.மு. அரசாங்கம், தனது அரசியல் தீர்வையும் முன்வைக்காமல் தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளையும் கைவிட்டுவிட்டு ஆட்சியில் இருப்பது என்பது எந்த நிமிடமும் ஆட்சி கவிழலாம் என்ற நிலையையே தோற்றுவிக்கும். அதுவும் அந்நிய நாட்டு படையுதவி பெற்ற பின் நிலைமை இன்னமும் மோசமாகி விடும்.

இந்த நெருக்கடியான கட்டத்தில் உறுதியான முடிவெடுக்கும் ஆற்றல் - ஜனாதிபதி என்ற முறையில் சந்திரிகாவுக்கு அவசியம்.

நாட்டின் எதிர்கால நலனின் பேரால், மக்களின் உயிரின்பேரால் அவர் உறுதியான முடிவை சமாதானத்தை நோக்கி செல்வதென்ற முடிவை, எடுக்கவேண்டும்.

கூட இருந்து அவருக்கு புத்திகூறுபவர்களில் பலர் போர்களை நடத்தியவர்களோ, அவற்றை அனுபவித்தவர்களோ அல்ல.

நாசமறுப்பான்

நாட்டின் எதிர்காலம் பற்றியும் அவ்வளவு அக்கறை அவர்களிடம் இருக்கிறதா என்பது கேள்விக்குரியே.

அரசு தனது தற்காலிக வாழ்வை மட்டும் பார்க்காமல், நீண்ட கால மக்களின் நலனை கருதுமானால் இருக்கின்ற ஒரே வழி, சமாதானத்தை உறுதியாகக் கடைப்பிடித்தல் - புலிகளுடன் மீள்பேச்சை தொடர்தல் அரசியல் தீர்வை முன்வைத்தல், அதை நடைமுறைப்படுத்த அனைத்து கட்சிகளுடனும் சேர்ந்து முயல்தல் - அவ்வளவு தான்.

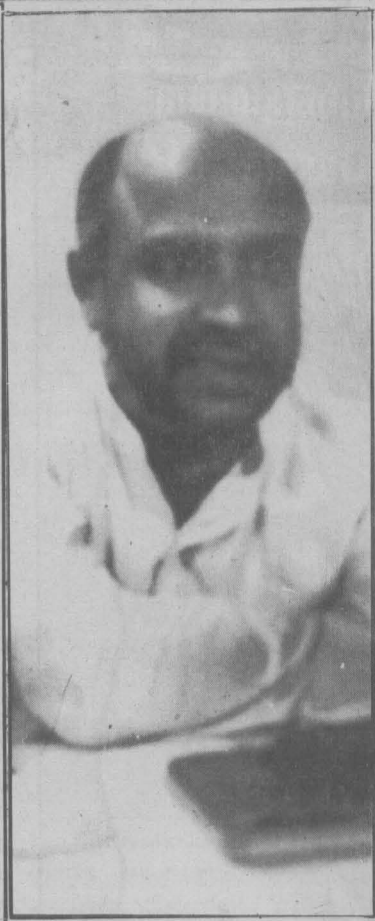
ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸ் அரசியல் அமைப்பு சீர்திருத்தம் தொடர்பாக தனது நிலைப்பாட்டை தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

“இணைந்த வடகிழக்கு மாகாணத்துக்குள் முஸ்லீம்களுக்கு என்று தனியான அலகு ஒன்று அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லீம்கள் பெரும் பான்மையாக வாழும் கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் பிரதேசங்களை அடிப்படையாக கொண்டு அமைய வேண்டும்” என்று சீர்திருத்தம் தொடர்பாக ஆராய இருக்கும் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் முன் வைக்கத் தீர்மானித்திருப்பதாக முஸ்லீம் காங்கிரஸ் தலைவர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் தெரிவித்திருக்கிறார். மேலும் இதுவே அரசியல் தீர்வு தொடர்பான முஸ்லீம் காங்கிரஸின் நிலைப்பாடாகும் என்பதையும் அவர் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.

நன்றி. அஷ்ரஃப் அவர்களே! நன்றி எம்.ஐ.எம்.முனைகீன் அவர்களே நன்றி. ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸ் அமைப்பாளர்களே. நன்றி கடந்த காலங்களில் வடகிழக்கு இணைப்பு அடிப்படையில் முஸ்லீம் மக்களது உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டவேண்டும் என்று குரல் கொடுத்த சகல தரப்பு முஸ்லீம் தலைவர்களே அறிஞர்களே தொண்டர்களே!

உங்களது இத்தகைய தீர்மானத்தின் மூலம் ஐம்பது வருட தமிழ் மக்களது உரிமை போராட்டம் தொடர்பாக இருந்த ஒரு பெரும் தடைக் கல்லை நீங்கள் பெயர்த்தெறிந்திருக்கிறீர்கள். மீண்டும் தமிழர் முஸ்லீம் நல்லறவுக்கான ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறீர்கள்.

தமிழ் முஸ்லீம் மக்களை பிரித்தா

ளுவதன் மூலம் அரசியல் தீர்வை இழுத்தடிக்கலாம் என்று கனவு கண்ட சக்திகளுக்கு உங்களது நிலைப்பாடு மரண அடி கொடுத்திருக்கிறது. இதற்காக வரலாறு முழுவதும் தமிழ் மக்கள் முஸ்லீம் மக்களுக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கடந்த கால வரலாற்றில் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களது உறவுக்காக உண்மையுடன் உழைத்த தமிழர்களுள் முதன்மையானவர் அமர். கு. வன்னியசிங்கம் (தலைவர் தமிழரசுக் கட்சி) ஆவார். தமிழரசுக்கட்சிக்குள் நிலவிய யாழ்ப்பாண மைய

வாதத்துக்கும், முஸ்லீம் விரோத

பேரினவாதப் போக்கிற்கும் எதிராகத் தொடர்ந்து போராடியவர் அவர். அவருடைய கனவு இணைந்த வடகிழக்கு மாகாண சமஷ்டி அமைப்பும், அம்பாறை மாவட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முஸ்லீம் சுயாட்சிப் பிரதேசமும் உருவாக வேண்டும் என்பதாகும். இத்தகைய மனிதர்கள் தமிழர் மத்தியில் எப்போதும் இருந்திருக்கிறார்கள்.

வடபகுதி முஸ்லீம் மக்களுக்கு தவறியுள்ளதாக விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தலைவர்கள் ஒத்துக்கொண்டபோது பல்வேறு எதிர்பார்ப்புகள் ஏற்பட்டன. வடபகுதி முஸ்லீம் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கு பிராயச்சித்தம் கிட்டும் என்ற எமது எதிர்பார்ப்புகள்

தலைமையும் தொடர்ந்து மௌனம் சாதிப்பது தர்மமாகாது. முஸ்லீம் மக்களது நிலைப்பாட்டை தமது தவறுகளை திருத்தி மீண்டும் முஸ்லீம் மக்களது நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள கிடைத்த ஒரு அரிய சந்தர்ப்பமாக விடுதலைப் புலிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

வடபகுதியில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள முஸ்லீம் மக்களது விடுதலை, வடபகுதி அகதிகள் மீள்குடியமர்த்தலும் புனர்வாழ்வும், இணைந்த வடகிழக்கு மாகாணத்துள் அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லீம் பகுதிகளை அடிப்படையாக கொண்ட இணைந்த முஸ்லீம் அரசியல் அலகை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்ற வகையில் விடுதலைப் புலிகள்

தலைமையும் தொடர்ந்து மௌனம் சாதிப்பது தர்மமாகாது. முஸ்லீம் மக்களது நிலைப்பாட்டை தமது தவறுகளை திருத்தி மீண்டும் முஸ்லீம் மக்களது நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள கிடைத்த ஒரு அரிய சந்தர்ப்பமாக விடுதலைப் புலிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

முஸ்லீம் மக்களும் தமிழ் மக்களும்: தமிழ் மக்களே தலைவர்களே உங்கள் பதில் என்ன?

கானல் நீராகி விடுமா என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. தொடர்ந்த செயற்பாடுகள் இன்மை ஒரு புறத்திலும், மீண்டும் யுத்தம் வெடித்துள்ளது மறுபுறத்திலும் நம்மை அச்சுறுத்துகிறது.

வடபகுதி முஸ்லீம்கள் மட்டும் இன்னமும் தமிழர் விரோதப் போக்கு சிறிதும் இன்றி தாயகக் கனவுகளோடும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பினர் தங்களுக்கு நீதி வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடும் இருக்கிறார்கள். கடிது இவர்களது நம்பிக்கை, விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பும்,

எனின் தலைமை தனது மௌனத்தைக் கலைக்க வேண்டும்.

முஸ்லீம் காங்கிரஸினதும், ஸ்ரீ.ல.சு.சு., ஐ.தே.க. மற்றும் இடதுசாரி கட்சிகளினதும், முஸ்லீம் தலைவர்கள் தென்னிலங்கை முஸ்லீம்களது நீண்டகால கோரிக்கைகள் தொடர்பான ஒரு பொதுத்தீர்மானத்துக்கு வரவேண்டிய ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டமிது. அரசியல் சீர்திருத்தம் தொடர்பான பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவின் முன் தென்பகுதி

வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்

தென்பகுதி கிராமங்கள் வட்டாரங்கள் என்பனவும் அவை சம்பந்தப்பட்ட பிரதேசங்களின் வளங்கள் வாய்ப்புக்களில் அவற்றுக்குகிட்ட வேண்டிய பங்கு பாத்தியதை என்பவையும் வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

கற்பிட்டி, புத்தளம் அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளையும், வில்பத்து சரணாலயத்தையும் உள்ளடக்கும் வகையில் புதிய மாவட்டம் ஒன்றை உருவாக்குதல் வேண்டும்.

சரிநிகர் சமமானமாக வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே!

யாஸம்

காரணம் 10 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக நடைபெறும் சிவில் யுத்தம் இவ் அரசாங்கத்தினால் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்ற நம்பிக்கை சிதறடிக்கப்பட்டதனால் ஆகும்.

புதிய அரசாங்கத்திற்கும் - தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குமிடையே நம்பிக்கை இழப்புத்

‘உடின மித்துறு

தொடங்கியது யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 2ஆம் சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளின் பின்பு என்பது எனது கருத்தாகும். இந்நம்பிக்கை இழப்புக்குக் காரணம், குறிப்பிட்ட தூரம் வரை நல்லதும், முறையான துமான அணுகு முறையைக் கையாண்ட அரசாங்கம். இடைநடுவில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் கோரிக்கைகள் தொடர்பாக நம்பிக்கையினத்துடன் நோக்கியதாகும். அரசாங்கம் விசேடமாகப் பூநகரி இராணுவ முகாமை அகற்ற மறுத்தது மட்டுமன்றி, நிலையான சமாதானம் ஏற்படுத்தப்படும் வரை “அதனை அகற்ற இயலாது” என்றும் தெரிவித்தது.

இச்சிக்கல் தொடர்பாக நிலவிய முரண்பாட்டின் காரணமாக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பூநகரி இராணுவ முகாம் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையில் ஊன்றி நின்றனர். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் அக்கோரிக்கையில் ஊன்றி நின்றது அண்மைக்காலத்தினுள். பூநகரி இரா

ணுவ முகாமை அகற்றும் விடயத்தில் அரசாங்கத்தினால் எதனையும் செய்ய முடியாதிருக்கும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேயாகும்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் முறிவடையக் காரணம் பூநகரி இராணுவ முகாமை அகற்றுவது தொடர்பான கோரிக்கையே எனப்பெரும் பாலானோர் கருதுகின்றனர்.

இயக்கம் நன்கு விளங்கி வைத்துள்ளது. அதனால் அரசாங்கத்திற்கும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குமிடையே நம்பிக்கை இழப்புப் பாரிய அளவில் தோன்றியது. அந்நம்பிக்கை இழப்பினால் ஏற்பட்ட உடைவின் தொடர்ச்சியாக இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படைகள் ஜனாதிபதியினூடாகத் தமது நோக்கங்களை அடையவே தற்போது முயற்சிக்கின்றன. (பாதுகாப்புப் படைகள் என நான் கருதுவது பாதுகாப்பு விடயங்களில் முடி

இயக்க - விரோத உணர்வு காரணமாகத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தரப்பிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பம் துரதிர்ஷ்டவசமாக இழக்கப்பட்டுக் கொண்டு செல்கிறது. திருக்கோணமலையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் நடாத்திய தாக்குதலுக்கு முன்பு அது முன்வைத்த நிரந்தர யுத்த நிறுத்தம் பற்றிக் கலந்துரையாட, அரசாங்கம் அக்கறை செலுத்தவில்லை. நான் இதற்கு முன்பு கூறியது போலவே, கெரில்லா இயக்கமொன்றை முழுமையான ஜனநாயக இயக்கமொன்றாக மாற்ற எந்த முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தினாலும் இயலாது.

ஏனெனில், கெரில்லா இயக்கத்தின் தோற்றமே முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு எதிரானது ஆகும். ஆனால் கெரில்லா இயக்க மொன்று நம்பிக்கையுடன் ஜனநாயக வழிமுறைக்கு வரவேண்டுமாயின் ‘கரடு முடற்ற வழி’யொன்று தொலை நோக்குள்ள அரசாங்க மொன்றிற்கு இருக்க வேண்டும்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பேச்சுவார்த்தைகளின் இடைநடுவில் பாரிய மாற்றங்களைக் காட்டி நின்றது. அது ஆரம்பம் முதலே இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வைக் காண்பதைவிட நடைமுறையில் (Practical) தனக்குச் சாதகமான விடயங்களுக்கே நிகழ்ச்சி நிரலில் முன்னுரிமை அளித்திருந்தது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் சில வேளைகளில் வடபகுதி மக்களின் அத்தியாவசியம்

→ 15

அரசாங்க ஆலோசகர்களின் பயனற்ற தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

நஷாந்த எழுதுவது

வகளை மேற்கொள்ளும் இராணுவத்தின் உயர் அதிகாரிகளையே.) இராணுவ உயர் அதிகாரிகள், சிவில் யுத்தமொன்றை நோக்கிச் செல்லத் தயாராகிறார்கள். ஏனெனில் அது அவர்களின் “தேவை” என்பதனாலாகும். சிவில் யுத்த மொன்று நிலவினால் மட்டுமே அவர்களால் சமூகத்திலுள்ள அதி காரத்துவக்கட்டமைப்பில் செல்வாக்கைப் பெறவும், பணம் சம்பாதிக்கவும் முடியும். யார் என்ன கூறினாலும் மோசடி, துஷ்பிரயோகம் போன்ற சாதனங்களிலேயே முதலாளித்துவ சமூகம் நிலைத்து நிற்கிறது. அதனது இருப்புக்கு இவை அத்தியாவசியமானவை.

அரசாங்க ஆலோசகர்களின் பயனற்ற தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

→ 15

நஷாந்த எழுதுவது

கூடந்த இரு கட்டுரைகளில் "நல்ல தேசியவாதம் தேசியவாதம், கூடாத தேசியவாதம் இனவாதம்", "தேசியவாதமும் மாக்கியமும்" - நாம் தேசியவாதத்துக்கும் இனவாதத்துக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றியும் தேசியவாதத்துக்கும் மாக்கியத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டைப் பற்றியும் பார்த்தோம். தேசியவாதம் என்பது, இனவாதத்தைப் போல் தர அடுக்குதலைக்

ஆனால் ஜனநாயக நியாயத்தில் இவ்வரசின் சட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய அரசியல் அலகைப்பற்றியோ அதன் எல்லைகளைப் பற்றியோ எந்த விடயமும் இல்லை. அதாவது ஓர் அரசியல் அலகுக்குள் இருக்க வேண்டியவர்கள் யார். அங்கிருந்து புறக்கணிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் யார் என்ற எந்த நியாயமும் இதில் அடங்காது. உதாரணமாக இந்தியா

றுக்கொண்ட அதேவேளை, நடைமுறையில் சொத்துள்ளவர்களுக்கு அரசியல் உரிமைகளையும், சொத்தில்லாதவர்களுக்கு சிவில் உரிமைகளையும் மட்டும் வழங்குவதை நியாயப்படுத்தினார். தற்போதைய அனைத்து ஜனநாயகவாதிகளும் எல்லாப் பிரஜைகட்கும் சம அரசியல் உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை அங்கீகரிக்கின்றனர். தனிநபர் சமத்துவக்

மைகள் என்பது பேச்சுக்கத்திரும், எழுத்துக்கத்திரும், கூட்டம் கூடும் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் ஆகியனவாகும்.

பெரும்பான்மை ஆட்சி என்பது ஓர் அரசியல் அலகினுள் ஓர் பிரச்சினை அல்லது ஓர் விடயம் தொடர்பாக கூட்டுமுடிவு எடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில், அக் கூட்டு முடிவானது பெரும்பான்மையோரின் விருப்பத்தின் வெளிப்பாடாக அமைவதைக்குறிக்கிறது. இவ்வகையில் கூட்டுத்தீர்மானம் எடுக்க வேண்டிய விடயம் பொருளாதாரம் தொடர்பான

அனேகமான ஜனநாயக அரசுகளில் தற்போது நலன்புரிச் சேவைகளை வழங்குதல், சிறுபான்மை இனங்களின் மொழிகலாசாரத்தைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கான உதவிகளை வழங்குதல், தேர்தல்களின் போது தொலைக்காட்சி, வானொலி வேட்பாளர்களுக்கு தமது கருத்துக்களைப் பரப்ப சம சந்தர்ப்பம் வழங்குதல் என்பனவற்றைக் கூறலாம்.

ஆகவே, சுயாட்சி தொடர்பான ஜனநாயக நியாயத்தில் ஓர் குறிப்பிட்ட அரசியல் அலகினுள் அங்கத்துவம் வகிக்கும் பிரஜைகள் சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அவசியமான உரிமைகளைப்பற்றியும் அவ்வுரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு அவசியமான அமைப்புகளைப் பற்றியும் வாதங்கள் உண்டு. உதாரணமாக- பொருளாதார சமத்துவமின்றி ஜனநாயகம் இல்லை என சிலர் வாதாடலாம். இன்சமத்துவம் இல்லாமல் ஜனநாயகம் இல்லை என வேறு சிலர் வாதாடலாம் மேலும் ஜனநாயக அமைப்பிலுள்ள நிறுவனங்களான பாராளுமன்றம், நீதித்துறை, நிர்வாகத்துறை போன்றவற்றின் பலம், பலவீனங்கள் பற்றி ஜனநாயகவாதிகளுக்குள் வாதங்கள் ஏற்படலாம்.

இவ்வாதங்கள் தொடர்பாக எமக்குள் வேறுபாடுகள் ஏற்படலாம். ஆனால் ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் ஆட்சி பற்றிய இத்தகைய வாதங்கள் இருக்கின்றன என்பதில் எமக்குள் வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இங்கு சுயாட்சிக்கான ஜனநாயக நியாயத்தில் ஆட்சி அலகு பற்றிய எவ்வித கருத்துக்களும் விவாதிக்கப்படவில்லை. அதாவது ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் அரசியல் அலகு என்பது எடுக்கோளாகவே உள்ளது. எனவே அரசியல் அலகு பற்றிய வாதத்தினை நோக்குவதற்கு நாம் தேசியவாதத்தினை நோக்க வேண்டும்.

தேசியவாதமும் ஜனநாயகமும்

சுயாட்சி தொடர்பான ஜனநாயக நியாயத்தில் ஓர் குறிப்பிட்ட அரசியல் அலகினுள் அங்கத்துவம்

வகிக்கும் பிரஜைகள் சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அவசியமான உரிமைகளைப்பற்றியும் அவ்வுரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு அவசியமான அமைப்புகளைப்பற்றியும் வாதங்கள் உண்டு. உதாரணமாக- பொருளாதார சமத்துவமின்றி ஜனநாயகம் இல்லை என சிலர் வாதாடலாம். இன்சமத்துவம் இல்லாமல் ஜனநாயகம் இல்லை என வேறு சிலர் வாதாடலாம் மேலும் ஜனநாயக அமைப்பிலுள்ள நிறுவனங்களான பாராளுமன்றம், நீதித்துறை, நிர்வாகத்துறை போன்றவற்றின் பலம், பலவீனங்கள் பற்றி ஜனநாயகவாதிகளுக்குள் வாதங்கள் ஏற்படலாம். இவ்வாதங்கள் தொடர்பாக எமக்குள் வேறுபாடுகள் ஏற்படலாம். ஆனால் ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் ஆட்சி பற்றிய இத்தகைய வாதங்கள் இருக்கின்றன என்பதில் எமக்குள் வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இங்கு சுயாட்சிக்கான ஜனநாயக நியாயத்தில் ஆட்சி அலகு பற்றிய எவ்வித கருத்துக்களும் விவாதிக்கப்படவில்லை. அதாவது ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் அரசியல் அலகு என்பது எடுக்கோளாகவே உள்ளது. எனவே அரசியல் அலகு பற்றிய வாதத்தினை நோக்குவதற்கு நாம் தேசியவாதத்தினை நோக்க வேண்டும்.

ராம் மாணிக்கலிங்கம்

(Hierarchy) கொண்டுள்ள போதும், அத்தர அடுக்குதல் விஞ்ஞானவாத அதாவது உயிரியல் ரீதியானது அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டினோம். தத்துவ ரீதியில் தேசியவாதிகள் பிற தேசியவாதங்களுக்கு சம அந்தஸ்து வழங்க வேண்டும் என்று கூறினாலும், நடைமுறையில் இச்சம அந்தஸ்தை இயல்பாக மறுக்கின்றனர். ஒரு தேசம் மேலானது மற்றையது கீழானது என்ற கருத்து எவ்வாறு ஹேர்டர் போன்ற "சர்வதேச" தேசியவாதிகளின் தத்துவத்தினுள் நுழையலாம் என்பதையும் ஆராய்ந்தோம்.

இரண்டாவது கட்டுரையில் தேசியவாதத்தை மாக்கிய அடிப்படையிலிருந்து நியாயப்படுத்தல் இயலாத காரியம் என்பதையும் வாதாடினோம். சில மாக்கியவாதிகள் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிக்கலாம். எனினும் வெனிஸ் ஸ்டாலின் போன்றவர்கள் அச்சுநிர்ணய உரிமை என்பது சோசலிச புரட்சிக்கு அல்லது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மேம்பாட்டிற்கு வழிவகுத்தால் மட்டுமே நியாயமானது என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டனர். எனவே நல்ல தேசியவாதத்தைக் கூடாத தேசியவாதத்திலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்கு தேசியவாதத்தை முற்றாக மறுதலிக்கும் மாக்கியத்தையோ, தேசியவாதத்தை முற்றாக ஏற்றுக்கொள்ளும் தேசியவாதத் தத்துவத்தையோ பயன்படுத்த முடியாது என்று இவ்விரு கட்டுரைகளில் முடிவுக்கு வந்தோம்.

இக்கட்டுரையில் தேசியவாதத்துக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் இடையிலுள்ள சிக்கலான உறவைப்பற்றி ஆராய்வோம். ஜனநாயகத்துக்கும் தேசியவாதத்துக்கும் இடையிலான நெருக்கமான உறவை ஆராய்வதன் மூலமே தேசியவாதத் தத்துவத்தைப் பற்றி தெளிவான விளக்கத்தைப் பெறலாம். ஏனெனில் ஜனநாயகமும் தேசியவாதமும் அரசியல் சரித்திரத்தில் மட்டுமல்ல, தத்துவத்திலும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. எனினும் சில தேசியவாதிகள் புரிந்து கொண்டிருப்பது போலன்றி இத்தொடர்பானது நேரடியான ஒன்றல்ல. மாறாக மறைமுகமானதாகும். சாராம்சத்தில் இது பற்றிய தர்க்கம்; ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் சுயாட்சிக்கு இரு நியாயங்கள் உண்டு. I. ஜனநாயக நியாயம் II. தேசியவாத நியாயம். இவ்விரு நியாயங்களும் வேறானவை. எனினும் அவை ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடையன. சுயாட்சிக்கான ஜனநாயக நியாயம் என்பவெனில் ஒவ்வொரு பிரஜைகளினதும் பங்களிப்புடனான அரசாளும், சட்டங்களாலும் அவர்கள் ஆளப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

வும். இவ்வகையும் என்ற இரு அரசியல் அலகுகளும் ஜனநாயக அடிப்படையிலானவை என்றால், இவ்விரு அலகுகளையும் ஒன்றாக்கி ஏன் கொழும்பிலிருந்தே ஆட்சி செய்ய முடியாது? என்ற கேள்விக்கு ஜனநாயக நியாயத்தில் பதில் இல்லை. இதற்குப்பதில் தேசியவாதத்திடமே உண்டு.

சுயாட்சிக்கான தேசியவாத நியாயம் என்பது ஓர் இனத்திற்கு உரித்தான சாராம்சத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கு அவ்வினத்திற்கு விசேடமான ஓர் அரசியல் அலகு அத்தியாவசியமானது. உதாரணமாக சிங்கள பெளத்த சாராம்சத்தை பாதுகாக்கவும், வளர்ப்பதற்கும் பூர்வங்கா என்ற அரசியல் அலகு அவசியமாகும். அல்லது சைவ தமிழ் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கு தமிழ் ஈழம் என்ற அரசியல் அலகு அவசியமாகும். ஜனநாயக நியாயத்தைப் போலவே நவீன தேசியவாத நியாயங்களிலும் அத்தேசிய இனத்தின் அனைத்து அங்கத்தவர்களுக்கும் ஏதாவதொருவகையில் சமஅந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து அடங்கியுள்ளது. எனினும் இச்சம அந்தஸ்து எவ்வாறு அரசியலமைப்பிற்கு பிரதிபலிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு தேசியவாத நியாயத்தில் பதில் இல்லை. இதற்கான பதில் ஜனநாயகத்திடமே உண்டு. ஆகவே, தேசியவாதத்தை எதிர்க்க ஜனநாயகத்தைப் பயன்படுத்துபவர்களும் தேசியவாதத்தை ஆதரிக்க ஜனநாயகத்தைப் பயன்படுத்துபவர்களும், தேசியவாதத்திற்கும் ஜனநாயகத்திற்குமிடையில் இருப்பது நேரடித் தொடர்பல்ல மாறாக ஓர் சிக்கலான, மறைமுகத் தொடர்பே உள்ளதனை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து ஜனநாயக நியாயம் பற்றியும், தேசியவாத நியாயம் பற்றியும் இறுதியில் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கருத்தில் இவ்விரு நியாயங்களும் எவ்வாறு குழப்பப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்வோம்.

ஜனநாயகவாத நியாயம்

ஜனநாயகத்தில் தனி நபர்கள் தொடர்பாக இரு அரசியல் ஒழுக்க விவில்கள் உண்டு. I. தனிநபர்களின் சமத்துவம் (Individual equality), II தனிநபர் சுதந்திரம் (Individual Autonomy).

தனிநபர் சமத்துவம் என்ற எண்ணக்கரு பல்வேறு வகையில் விளங்கப்படுகிறது. சிலர் இதனை வெறும் ஒழுக்கவியல் அடிப்படையிலேயே அணுகுகின்றனர். உதாரணமாக ஜோன்லொக் (John Locke) என்ற 18ம் நூற்றாண்டின் ஆங்கிலேய தத்துவஞானி ஒழுக்கவியல் ரீதியில் தனிநபர் சமத்துவத்தை ஏற

கருத்தை மேலும் மெருகூட்டும் வகையில் ஜோன்ரோல்ஸ் என்ற தத்துவஞானி நாம் அரசியல் ஒழுக்கவியல் சமத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவோமாயின் சமூக, பொருளாதார சமத்துவத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வாதாடினார். ஆகவே, தனிநபர் சமத்துவம் என்ற ஜனநாயகக் கருத்துக்கு பாரம்பரியவாத தாராண்மை வாதத்திலிருந்து (Traditional Liberals) முற்போக்கு ஜனநாயகம் (Progressive Democrats) வரை பல்வேறு வகையான விளக்கங்கள் உண்டு.

தனிநபர் சுதந்திரம் என்ற கருத்தின் அடிப்படை விளக்கம் என்னவெனில்; ஓர் தனிநபர் தான் விரும்பிய வகையான வாழ்க்கை முறையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் அதனைப் பின்பற்றவும் அவருக்கு முழுச்சுதந்திர வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

இவ்விரு கருத்துக்களின் சேர்க்கையின் பிரதிபலிப்பே ஓர் ஜனநாயக அமைப்பில் ஜனநாயக நடைமுறைகளையும் (Democratic process) உள்ளடக்கங்களையும் (Democratic substance) உருவாக்குகிறது.

ஜனநாயக நடைமுறையில் தனிநபர் உரிமைகளும், பெரும்பான்மை ஆட்சியும் இரு அடிப்படை அம்சங்களாகும். இங்கு தனிநபர் உரி

தாகவோ, அரசியல் தொடர்பானதாகவோ கலாசாரம் தொடர்பானதாகவோ இருக்கலாம்.

ஆழமான பிளவுகள் உள்ள ஓர் சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மை ஆட்சி என்ற நடைமுறை ஒரு சிறுபான்மையை திட்டமிட்ட முறையில் தொடர்ச்சியாகப் புறக்கணித்தும் செயற்படலாம். இச்சிறுபான்மை இனரீதியானதாகவோ, வர்க்க ரீதியானதாகவோ இருக்கலாம். இங்கு தனிநபர் சுதந்திரத்தையும், தனிநபர் சமத்துவத்தையும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பின்பற்றப்பட்டுவரும் பெரும்பான்மை ஆட்சி என்ற நடைமுறை சில சமயம் தனிநபர் சுதந்திரத்தையும், தனிநபர் சமத்துவத்தையும் மறுதலிப்பதாகக்கூட அமையலாம் என்பதையும் நோக்க வேண்டும். இதனாலேயே ஜனநாயகவாதிகள் ஜனநாயக நடைமுறைகளை மட்டுமன்றி ஜனநாயக உள்ளடக்கம் பற்றியும் வலியுறுத்துகின்றனர்.

ஜனநாயக உள்ளடக்கம் என்ற கருத்தின் அர்த்தம், சம உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதுடன் அவ்வுரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு அவசியமான சமூகப்பொருளாதார சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதும் ஓர் ஜனநாயக அரசின் கடமையாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியான 'Inside report' என்ற ஆங்கில இதழின் மார்ச் 29 ம் திகதிய வெளியீட்டில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரை கீழே மொழிபெயர்த்து தரப்படுகிறது. இது சமாதான முயற்சிகளின் தோல்விக்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை ஆராய்கிறது. சமாதான முயற்சிகள் முறிவுற்று, மீண்டும் யுத்த சூழ்நிலை ஆரம்பமாகிய பின், விடுதலைப்புலிகளால் லண்டனிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகை அறிக்கையில் இக்கட்டுரையின் பெரும்பகுதி எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. எனவே இக்கட்டுரையை புலிகளின் தரப்பு நியாயங்களாகக் கொள்வதில் தவறில்லை எனலாம்."

சந்திரிகாவுக்கும் பிரபாகரனுக்கும் மிடையில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளை மீட்டி நடைபெற்ற அண்மைக்காலக் கடிதங்களை நோக்குகையில் அரசினது அணுகுமுறை மற்றும் அதன் நிகழ்ச்சி நிரல் என்பன குறித்த சந்தேகங்கள் தமிழர்கள் மனதில் எழுவது நியாயமானதே. அரசாங்கத்தின் 'இரகசிய திட்டங்கள்' சிலவற்றினை இங்கு நோக்குவோம்.

நிகழ்ச்சி நிரல் 1: சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு என்னவென்பது அவர் பிரபாகரனுக்கு எழுதிய அண்மைய கடிதத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

" தமிழர்களுக்குப் போதியளவு சலுகைகளும், நலன்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், எதனையாவது வழங்குவது என்பது தேசிய பாதுகாப்பிற்கு பாதகம் உண்டாக்குவதாகும்" என்று அவர் அக்கடிதத்தில் எழுதியுள்ளார். இது எல்லாச் சிங்கள அரசாங்கங்களுமே தமிழர் பிரச்சினையை அணுகும் போது கடைப்பிடித்த அதே இரகசிய நிகழ்ச்சி நிரலையே இவரும் கடைப்பிடிக்கிறார் என்பதை தெளிவாக்குகிறது.

தமிழர்கள் தமது அடிப்படை மனித உரிமைகளை கருதுகின்ற அனைத்தையுமே, சிங்கள அரசாங்கங்கள் தமிழருக்குச் செய்யும் சலுகைகள், சிறப்புரிமைகள் எனப் பொருள்படுத்துகின்றன. இது தமிழர் குறைகளுக்கு ஒரு யதார்த்தபூர்வமான அணுகுமுறையை மேற்கொள்வதற்கு பாரிய தடையாக எல்லாச் சிங்கள அரசாங்கங்களுக்கும் இருந்துவந்துள்ளன. தமிழர்களாகிய நாம் தற்போதைய அரசாங்கம் இப்பாரிய தடையை தாண்டி விட்டதெனவும் அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்கான தமிழர் கோரிக்கைகளை ஒரு சிறந்த முறையில் அணுகுமெனவும் நம்பிக்கை மேல் நம்பிக்கை வைத்தோம். ஆனால் சந்திரிகாவின் இறுதி அறிக்கையான 'சலுகைகள், நலன்கள் வழங்குவது தேசிய பாதுகாப்புக்கு இடர் உண்டாக்குவதாகும்' என்பது சுய கௌரவமுள்ள தமிழர்கள் அனைவருக்குமே ஒரு பாரிய ஏமாற்றமாகும். அவர் (சந்திரிகா) சமாதானத்துடன் ஒப்பிடுகையில் இரண்டாம் பட்சமான விடயமாகக் கருதப்படக்கூடியவற்றின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவராகக் காணப்படுகிறார்.

அரசாங்கம் ஒன்றில் தமது இரகசிய நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளபடி தமிழர்கள் எதுவித உரிமைகளையும் கோர முடியாத இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளே என்று கூறின, அவர்களுக்கு இலங்கையிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் விருப்புத் தேர்வை வழங்க வேண்டும்.

அல்லது இந்நாட்டிலுள்ள மற்றைய எவரையும் போலவே அடிப்படை மனித உரிமைகளுடன் கூடியவர்களே தமிழர்கள் என்று மீண்டும் மீண்டும் கோரும் அவர்களது உரிமைக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதும், வழங்கப்பட வேண்டியவற்றை வழங்குவதும், பெரும்பான்மைச் சிங்களவர்களை சங்கடத்திற்குள்ளாக்காத பெருந்தன்மை மற்றும் அருள்பாலிக்கும் பண்புகளாலும் தீர்மானிக்கப்படும் சலுகைகள், நலன்களாகக் கருதப்படுமானால் எந்தச் சுயகௌரவமுள்ள தமிழர்களாலும் சிங்களவர்களுடன் வாழ முடியாது.

முன்னைய ஜனாதிபதியான டி.பி. விஜேதுங்கவின் பிரபல்யம் வாழ்ந்த அறிக்கையான 'தமிழர்கள் சிங்கள மரத்தின் மீது படரும் கொடிகள்' என்பதனை எல்லாச் சுய கௌரவமுள்ள பிரஜைகளுமே எதிர்த்தார்கள். அவ்வாறான முட்டாள்தனமான அறிக்கைகளிலிருந்து தூர விலகித் தேர்தல்களில் தெளிவாக அதற்கெதிரான தீர்ப்பை அளித்தனர். நாம் சந்திரிகாவிடமிருந்து ஏதாவது கொஞ்சம் நல்லதாக எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் எமது நம்பிக்கை கருகத் தொடங்குகிறது.

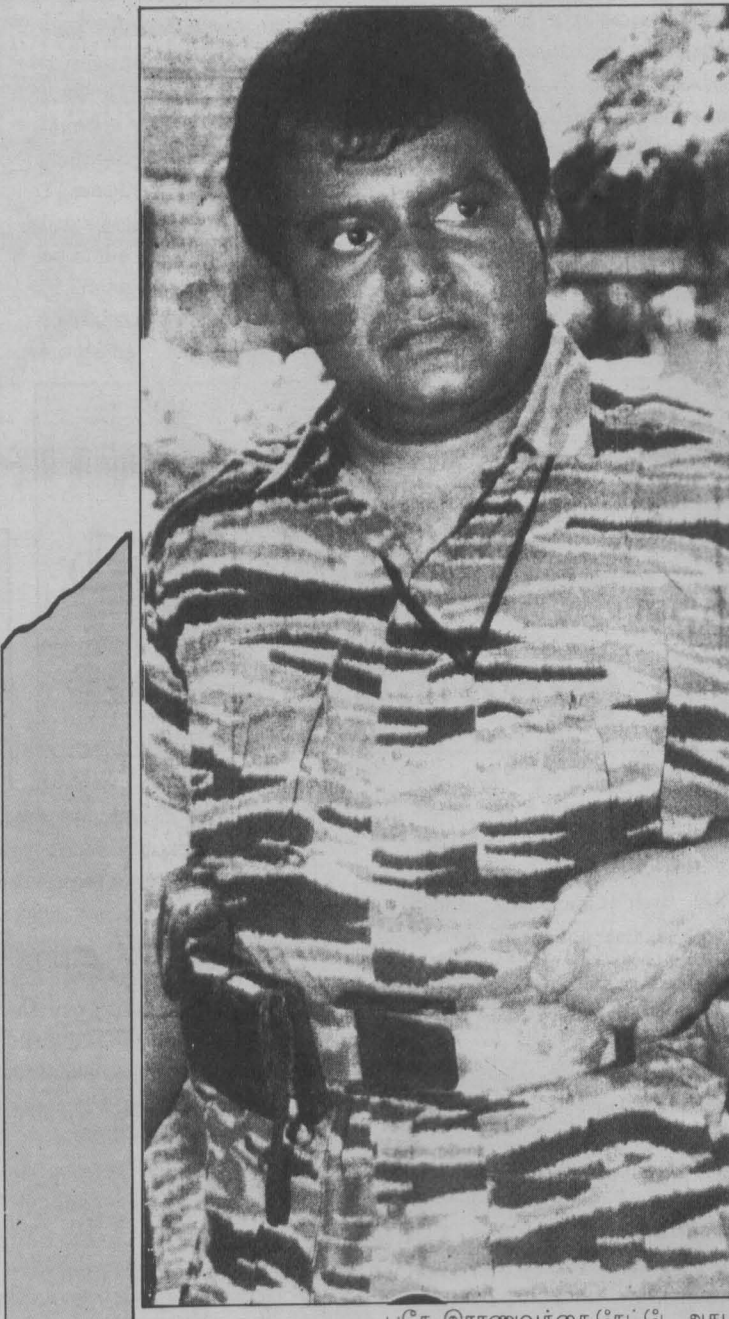
நிகழ்ச்சி நிரல் 2: மோதல் தவிர்ப்பை ஒரு யுத்த நிறுத்தமாக மாற்றாது இழுத்தடித்தது இராணுவ அச்சுறுத்தலுக்கு ஈடாகக் குன்றாதிருக்கச் செய்யவாகும்.

மோதல் தவிர்ப்பு ஒரு யுத்த நிறுத்தத்தினையும் மேலும் உறுதியான சமாதானத்தையும் அடைவதை நோக்கிய ஒரு முதற்படியென மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. தமிழர்கள் பொதுவாகவும், புலிகள் குறிப்பாகவும் சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் நல்ல நோக்கங்களை நம்பியதுடன் நிலைநிறுத்தக்கூடிய சமாதானத்தையும், அரசியல் தீர்வுவெற்றை எட்டவும் பேச்சுக்கூடிய தான மிகவும் சாதகமான நிலைமைகளை அடைவதற்கு ஏதுவான அடுத்த உறுதியான படியான யுத்த நிறுத்தத்தை எதிர்பார்த்தனர்.

சந்திரிகா 61 % சிங்கள வாக்குகள் யுத்தத்துக்கு எதிராகக் கிடைத்ததாகப் பெருமிதம் கொண்டாலும் பிரபாகரனால் வட கிழக்கிலுள்ள 100 % தமிழர்கள் சமாதானத்திற்காக நிற்கிறார்கள் அவர்களின் உண்மைத் தேவை அதுவே என்று உரிமை கோரமுடியும். உண்மையில் சமாதானத்தில் அதிக ஆர்வமுள்ளவர்கள் யார்? யுத்தத்தினால் அவதியுற்று, மூச்செடுக்கத்திறமும் தமிழர்களா அல்லது யுத்தம் மிகுந்த செலவை ஏற்படுத்துகிறது, தமது சொகுசு வாழ்க்கைக்குச் சுமையானது என்பதால் சமாதானத்தைத் தெரிந்தெடுத்தவர்களுக்கா? **தமிழர்களிடத்தில் உள்ள சமாதானத்திற்கான தாகத்தை எவரும் சந்தேகிக்க முடியாது.**

அவ்வாறானதொரு நல்லெண்ணப்பிரிந்துணர்வினால் மட்டுமே புலிகள் முதற்கட்டக் கைதிகளை விடுவித்தனர். அரசாங்கம் ஒரு பகுதிப் பொருளாதாரத் தடையை அகற்றிப் பதிலளித்ததன் மூலம் நம்பிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொண்டது. ஆனால் தற்போதைய நிலை என்ன? பழைய இராணுவக் கண்ணோட்டம் மீண்டுமொருமுறை இலங்கை அரசாங்கத்தை பற்றிப் பிடித்துள்ளதாகத் தெரிகிறது

இந்த மோதல் தவிர்ப்பை மேலும் ஒரு உறுதியான யுத்த நிறுத்தமாக்கி அதை சமாதானத் தீர்வை நோக்கி

படே. இராணுவத்தை கேட்டே அது முடிவெடுக்கிறது..

நிகழ்ச்சி நிரல் 3: சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை இராணுவ அச்சுறுத்தலொன்றுக்குக் கீழ் தமிழர்களை வைத்திருப்பதற்காகவேயாகும்

உயர்ந்து வரும் யுத்தச் செலவீனங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறவும் மோதல் தவிர்ப்புக்கு உடன்பட்ட நிலையில் அரசாங்கம், தனது இரகசிய நிகழ்ச்சி நிரலான தமிழர்களின் வாழ்வுக்கான அடிப்படை மனித உரிமைகளை மறுத்தல், அதே சமயம் இராணுவ அச்சுறுத்தலொன்றை அவர்களின் மீது நிறுத்தல் என்பனவற்றைத் தொடர எண்ணியுள்ளது.

மோதல் தவிர்ப்பில் மட்டும் ஆர்வம் காட்டியதும், யுத்த நிறுத்த மொன்றிற்குச் செல்லாததும் ஏன் எனத் தற்போது தமிழர்களுக்கு மிகத் துலாம்பரமாகத் தெரிகிறது. அது (அரசாங்கம்) அரசாங்கத்திற்கும், எல்.ரி.ரி.ஈ.க்குமிடையிலான உறவு, மோதல் தவிர்ப்பு இருந்த போதும், இன்னும் யுத்தநிலையிலேயே உள்ளது எனத்தர்க்கித்தது. அத்துடன் அதனுடாகத் தமிழர்கள் மீதான தமது இராணுவ தந்திரோபாயங்களையும், அமுக்கத்தையும் தொடர்ந்து பேணுவதை நியாயப்படுத்தவும் முயன்றது.

தமிழர்களை குடாநாடொன்றினுள் சிறை வைத்திருப்பதுடன் அவர்கள் மீது இராணுவ அழுத்தத்தையும் பேணிக்கொண்டே அவர்களுடன் சமாதானத்தை பெருமிதமாக பேசிக்கொள்வதே அரசாங்கத்தின் தற்போதைய தந்திரமாகும். தமிழர்களாகிய நாம் கடந்த நாற்பதாண்டு காலமாக ஏமாற்றத்தின் பின் ஏமாற்றப்பட்டுக் கசப்பான பாடங்களைக் கற்றுள்ளோம். இன்னுமொரு முறை அவ்வாறான ஒரு நிலை ஏற்படுவதை அனுமதிக்க முடியாது.

நிகழ்ச்சி நிரல் 4: பிரச்சாரத்திற்காகவும், சர்வதேச உதவிக்குமாக

உரிமைகளும் சலுகைகளும்

தமது நிகழ்ச்சிநிரலை இழுத்தடித்தல்.

சந்திரிகாவே சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலை அனுப்பினார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டவையாவன, முதல் கட்டமாக வடக்கிற்கான பொருளாதாரத்தடையை படிப்படியாகத் தளர்த்துவது, குடாநாட்டினுள் சிறைப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு / சனத்தொகைக்கு ஒரு பாதையைத் திறத்தல், வட - கிழக்குக் கரைகளில் மீள்பிடிக்க அனுமதியளித்தல். இரண்டாம் கட்டமாக மட்டுமே, அதிகாரப்பகிர்வுத் திட்டத்தின் வடிவிலானதொரு அரசியல் தீர்வு பற்றிக் கலந்துரையாடல் என்பன முன்வைக்கப்பட்டது. மக்களின் உடனடிச் சுமைகளைக் குறைக்கும் அதேசமயம் ஈழத்திற்கு மாற்றீடாக அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டத்தை கலந்துரையாட முடியுமென்பதால் புலிகள் இந்நிகழ்ச்சி நிரலை முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டனர்.

ஆனால் கலந்துரையாடலின் பாதி வழியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வர்த்தமானியில் (Gazetted) பிரசுரிக்கப்பட்டவற்றில் ஒரு பகுதியேனும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

வவுனியாவைக் கட்டக்கும் ஒவ்வொரு தமிழருக்கும், இராணுவத்தினர் எவ்வாறு இவற்றை கண்மூடித்தனமாக மறுத்தனர் என்று தெரிந்திருக்கும். ஆனால் அரசாங்கம் தனது பிரச்சார இயக்கத்தை அமைத்துத் தென்பகுதிக்கும், விசேடமாக உதவி வழங்கும் நாடுகளின் தொடர்பு சாதனங்களுக்கும், பொருளாதாரத்தடை முழுமையாக நீக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும், புலிகள் புதிய கோரிக்கைகளை விடுப்பதாகவும் ஆர்ப்பரிக்கிற பொய்களைக் கூறுகிறது.

பழைய பாக்கிகளைக் கேட்பதானது புதிய கோரிக்கைகளாக ஒரு போதும் கொள்ள முடியாது. அதே போல் செயற்படுத்தப்படாத உறுதிகள் வழங்கப்படுவதால் என்ன பயன்? **புதிய கோரிக்கைகளை முன்வைப்பது யார்? அரசாங்கம் அதன் நிகழ்ச்சி நிரலிலிருந்து பின்வாங்குவது மட்டும் புதிய கோரிக்கையிலல்லையா?**

மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ள நாளாந்த வாழ்க்கை வசதிகளை வழங்குமாறு கோருவதையும், தமிழர்களின் வாழ்வின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள மனிதாபிமானமற்ற பொருளாதாரத்தடையை நீக்குமாறு கோருவதையும் புதியதும், நியாயமற்றதுமான புதிய புதிய புலிகளின் கோரிக்கைகளாக அரசாங்க பொதுசன தொடர்பு சாதனங்கள் படம்போட்டுக் காட்டுகின்றன! ஆயினும், இவற்றாலெல்லாம் பல வருடங்களாகத் தமிழர்களின் மனித உரிமை மறுப்பைத் தொடர்வதை எப்படியும் நியாயப்படுத்தி விட முடியாது. அவ்விடயம் தொடர்பாக எந்தவொரு அரசாங்கமோ அல்லது யாராவது சிந்திக்கத் தெரிந்த ஒருவரோ வடக்கிலுள்ள தமிழர்களின் அடிப்படை வாழ் - தேவைகளை மறுதலிப்பதனை நியாயப்படுத்தி தர்க்கிக்க முடியுமா? வடபகுதிக்கான பொருளாதாரத்தடையானது மிகத் தெளிவான மனித உரிமைகள் மீறல் இல்லையெனில் அது பெரும்பான்மையின் சிறுபான்மை மீதான குரூரமானதும், மனிதாபிமானமற்ற அச்சுறுத்தலாகும். அவ்வாறாயின் இது என்ன? **தமிழர்களை இந்நாட்டின் பிரஜைகளாகக் கருதுவதாகக் கூறும் அரசாங்கத்தினால் அடிப்படைத் தேவைகளான**

யுத்தம் யாருடைய தவறு?

“எமது அரசாங்கமோ, நானோ, எந்த நேரத்திலும், புலிகள் இயக்கம் சமாதானத்தை விரும்புகின்றன நினைக்கவில்லை. புலிகள் சமாதானத்திற்காக, அதாவது ஜனநாயக முறையில் செயல்பட விரும்புகிற ஒரு இயக்கமல்ல என்று எங்களுக்குத் தெரியும்.”

“புலிகள் இயக்கம் பயன்படுத்தி வந்த உத்தி படுகொலையோடு தொடர்புடைய ஒன்றாகும். அந்த இயக்கமானது ஜனநாயக முறையிலும், நியாயமான முறையிலும் அறிவார்ந்த முறையிலும் யோசனை செய்து தமது மக்களது தேவைகளை நன்றாக ஆராய்ந்து, முடிவெடுக்கவும் பகுத்தறிவு கொண்ட நிலைக்கு வருதல் அரிதான காரியமென்றும் எமக்குத் தெரியும்.

எமது அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளக்கூடிய சகல முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டன. எமது பிரதான செயல்முறை பிழையற்றது என்று தான் இப்பொழுதும் நினைக்கிறேன்.

ரிமை வழங்கினோம். ஆனால் புலிகள் சமாதானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை என்பது இன்றைய நிலையைப் பார்க்கும் போது தெளிவாகின்றது.

புலிகள் இயக்கம் மீள்பிடிப்புதடையினை நீக்குமாறு கேட்ட பொழுது, அந்தக் கோரிக்கை மீளவ மக்களது வசதிக்காக செய்யப்பட்ட கோரிக்கை அல்ல என்பதையும், புலிகளின் இராணுவ பலத்தை அதிகரிப்பதற்கு முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கை என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம். பொருட்களுக்கு நாங்கள் விதித்திருந்த தடகளை அகற்றினோம் எனினும், தாண்டிக்குளத்தில் இராணுவத்தினர் சோதனை செய்துதான் அனுப்புகின்றனர். அதற்கும் புலிகள் பிரதான இரு போக்குவரத்து பாதைகளுக்குத் தடை விதித்தமையே காரணமாகும். நாம் பல தடவை கேட்டும் அதை அவர்கள் நீக்கவில்லை.

“கொழும்பில் கடந்த ஆறு மாதங்களுக்குள் குண்டு வெடிப்புக்கள்

“தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்குவோம் என்ற கோஷத்துடன் ஆட்சிக்கு வந்த சந்திரிகா அரசு, முந்திய ஆட்சியாளர் நினைத்துவிட்ட இந்த (பொருளாதாரத்தை போன்றவை) அநீதிகளை தாமாகவே நீக்கிவிட்டிருக்கலாம். ஆனால் சந்திரிகா அரசு அப்படிச் செய்யவில்லை.

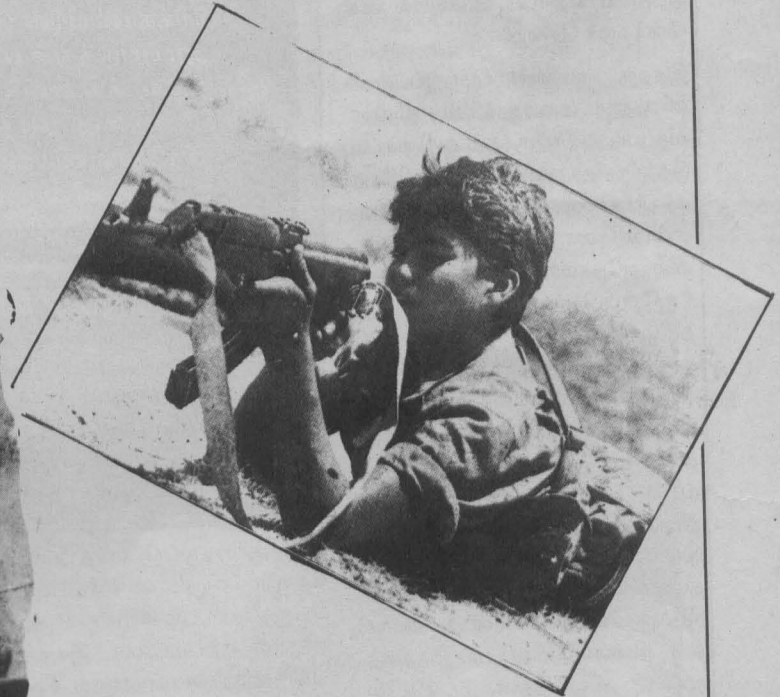
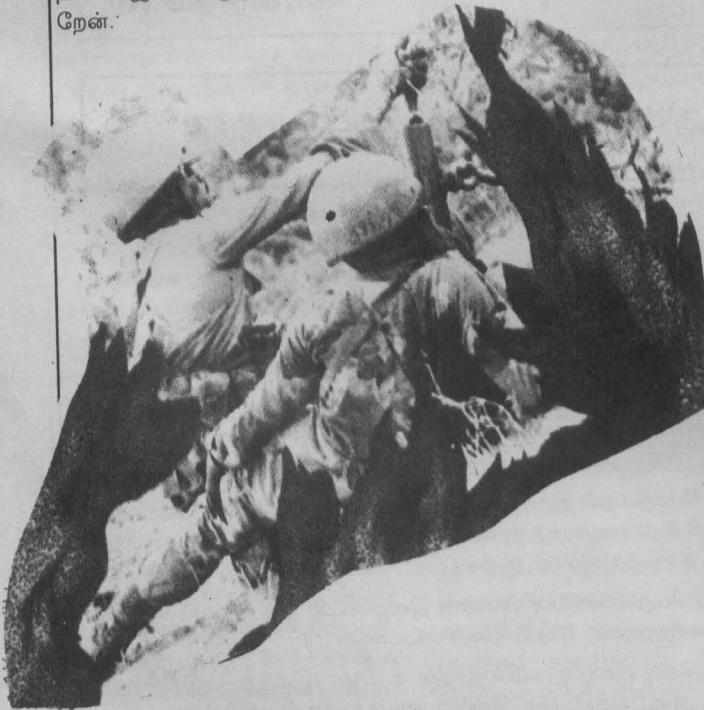
“நாம் முன்வைத்த கோரிக்கைகளை தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் என்று பார்க்காமல், விடுதலைப் புலிகளின் நிபந்தனைகளைக் கருதியது. அது மட்டுமல்ல. இந்தப் பிரச்சினையை இராணுவக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகியது.”

“பேச்சுவார்த்தையின் போது சில வாக்குறுதிகளை அரசு தந்தது. ஆனால் அவற்றை நடைமுறைப்ப

மத்தியில் அடிப்படை வேறுபாடுகள் இல்லை. முந்திய அரசு இழைத்த அநீதியையே இந்த அரசும் தொடர்கிறது.

“தமிழ் மக்கள் நலனில் இந்த அரசுக்கு உண்மையான அக்கறை இருந்தால் இந்தத் தடைகளை மீண்டும் திணித்திராது. தமிழரின் அவலமான பிரச்சினைகளை அரசியல் நகர்வுகளுக்குப் பயன்படுத்துவதில் இராணுவ நலன்களைப் பேணுவதில் இராணுவ அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதையே இந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது.”

“புலிகளுக்கு சலுகைகள் வழங்கியதாக ஜனாதிபதி கூறுவது தவறு. நாங்கள் எமது மக்களின் பிரச்சினைகளை முன்வைத்தோமே. தவிர சலுகைகள் எதையும் கேட்கவில்லை. மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளை வழங்குவதை சலுகைகள் என்று சொல்ல முடியாது.

வடக்கில் யுத்தம் ஏற்படும் போதெல்லாம் வடபகுதி மக்கள் பெரிதும் இடர்ப்படுவர். நாங்கள் அதனை ஒப்புக்கொள்கிறோம். அது பற்றி மிகவும் வருந்துகிறோம். அதனை தடுப்பதற்கு எமது அரசாங்கம் சகல முயற்சிகளும் எடுத்தது. யுத்தத்திற்கு ஒரு தீர்வாகவும், இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாகவும் நாங்கள் தயாரித்திருந்த சமாதான யோசனைகள் பற்றியும் அரசியல் யோசனைகள் பற்றியும் கலந்துரையாடுவோம் என்ற நிபந்தனையை மாத்திரமே நாங்கள் முன்வைத்தோம். ஆனால் அவர்களோ தமது நிபந்தனைகளுக்கு இணங்குவார்களாயின் மட்டுமே சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளைப் பற்றி ஆலோசிக்க முடியும் என்று கடிதங்களில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

சிலர் எதிர்பார்ப்பது போல ஒரு நாளில், இரண்டு நாட்களில், ஒரு வாரத்துக்குள், ஒரு மாதத்துக்குள் வடபகுதியில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என நான் நினைக்கவில்லை. நாங்கள் இயன்றவரை சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சகல நடவடிக்கைகளும் எடுத்தோம். சமாதானத்திற்கு முன்னு

இடம் பெற்றன. பாரிய அழிவுகள் ஏற்பட்டன. எமது சிங்களத் தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். சிங்கள சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அத்தனை கொடுமைகள் செய்த பின்னணியில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்துடன் சமாதானத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு எங்களுக்கு அந்த ஆணையை வழங்கிய சிங்கள மக்களுக்கு தமிழ் மக்கள் தமது மரியாதையை செலுத்த வேண்டுமென நான் முதலாவதாக கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் மக்களும் என்று மில்லாதவாறு சமாதானத்திற்கான ஆணையை வழங்கியுள்ளார்கள். சமாதானத்திற்கான சூழல் ஒன்று உருவானது. இவற்றையெல்லாம் ஒரு தலைப்பட்சமாக புலிகள் இயக்கம் மட்டுமே சிதறடித்தது.”

இவ்வாறு ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டார நாயக்க பத்திரிகையாளர் லூசியன் ராஜ கருணாநாயக்கவுடன் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கலந்துரையாடல் பேட்டியில் தெரிவித்துள்ளார். இது ரூபவாஹினியிலும், வா. நொலியிலும் மும்மொழிகளிலும் ஒலி/ஒளிபரப்பப்பட்டது.

தொகுப்பு:

H.A.S. செல்லம்மா

புலிகள்

சென். Counter Print.

டுத்த தயங்கியது. இந்த விடயத்தில் அரசாங்கம் நேர்மையாகவும் உண்மையாகவும் நடந்து கொள்ளவில்லை. பழைய அரசுகள் போன்று ஏமாற்று வித்தையைக் கடைப்பிடித்தது.

“வாக்குறுதிகள் வேறு, அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது வேறு. ஜனாதிபதி சந்திரிகா சில வாக்குறுதிகளைத் தந்தார் என்பது உண்மை. ஆனால் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த ஆக்கபூர்வமாக நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை. வாக்குறுதிகளைத் தருவது, பின் செயற்படுத்தாமல் இழுத்தடிப்பது, ஒப்பந்தங்களை செய்வது பின் மீறுவது. இப்படியாகத்தான் காலம் காலமாக சிங்கள அரசுகள் தமிழினத்தை ஏமாற்றி வந்தன. இது வரலாறு. சந்திரிகா அரசும் இதற்கு விதிவிக்ககாலதல்ல.”

“யுத்த தவிர்ப்பு முறிவின் பின்மீண்டும் பொருளாதாரத் தடைகளை விதித்த நடவடிக்கை” ஒன்றைத் தெட்டத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அதாவது தமிழர் பிரச்சினையை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த அரசுக்கும் பழைய ஐ.தே.க. அரசுக்கும்

எமது சமாதானக் கதவுகள் இன்னும் திறந்தே இருக்கின்றன. அரசின் அணுகுமுறையில் நாம் அதிருப்தியும் ஏமாற்றமும் கொண்டிருக்கிறோம். என்பது உண்மை.

சமாதானத்திற்கான முன் முயற்சிகளை அரசாங்கமே எடுக்க வேண்டும்”.

எமது மக்கள் மீது மீண்டும் திணிக்கப்பட்டுள்ள பொருளாதார, மீள்பிடித்தடைகளை அரசாங்கம் முதலில் அகற்றிவிட வேண்டும். இந்தத் தடைநீக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்திக் காட்ட வேண்டும். இதனைப் புலிகளுக்கு வழங்கும் சலுகைகளாக நோக்காமல் மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக கருத வேண்டும்.

..... எமக்கும் எமது மக்களுக்கும் சந்திரிகா அரசின் மீதிருந்த நம்பிக்கை இழந்து போயிற்று. இதனால் சமாதானப் பேச்சுக்களை தொடர்வதில் அர்த்தமில்லை என்று முடிவுக்கு நாம் வந்தோம்.

- இவ்வாறு பிரபாகரன் பி.பி.சி.யுடனான தனது பேட்டியில் தெரிவித்துள்ளார்.

1915 முஸ்லிம் - சிங்கள கலவரத்தைக் காரணமாக வைத்து ஏகாதிபத்திய, எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்திய மதுவிலக்கு இயக்கம் நசுக்கப்பட்டது. அதன் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டார்கள். சிலர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். முதலாம் உலகமகாயுத்தம் வெடித்திருந்த ஆபத்தான சூழலில் அதையும் பொருட்படுத்தாமல் இங்கிலாந்துக்கு உயிரைப்பணயம் வைத்து பொன்.இராமநாதன் சென்று சிங்களத் தலைவர்களின் விடுதலைக்கும், சிங்களவர்கள் அச்சம் நீங்கி வாழ்வதற்கும் வழிவகுத்தார். நாடு திரும்பிய அவரை கொழும்பு துறைமுகத்திலிருந்து தேரில் ஏற்றி அத்தேரை சிங்களத்தலைவர்கள் வடமகட்டி இழுத்து நன்

ளில் உருவான இந்திய எதிர்ப்பு இயக்கம் நகர்ப்புற இந்திய வர்த்தகர்களுக்கு எதிராக வளர்ந்து நகர்ப்புற இந்திய தொழிலாளர்களுக்கும் உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எதிராக பரவியதே தவிர தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கெதிராக அது இருக்கவில்லை.

இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. பெரும்பாலான சிங்கள அரசியல்வாதிகள் தோட்ட சொந்தக்காரராக இருந்தனர். நகர்ப்புற இந்திய முஸ்லிம் வர்த்தகர்களுடன் போட்டியிட்ட புதிய சிங்கள வர்த்தக அணியொன்று உருவானமையே முஸ்லிம்களுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் எதிரான சிங்கள இனவாதம் தோன்றியதற்கான அடிப்படையாகும். இப்புதிய சிங்கள வர்த்தக அணி பெருந்தோட்ட நகரங்களின்

1920 களின் பின்னர் எண்ணிக்கையிலும் சமூக - பொருளாதார பலத்திலும் தமிழ் தலைவர்களைப் பின்தள்ளிக்கொண்டு புதிய சிங்கள மேல்தட்டு அணியொன்று உருவானதைத் தொடர்ந்து 'பிரித்தானியரிடமிருந்து கிடைத்த அரசியல் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலும் பொது சேவைப் பதவிகள் பெறுவதிலும்' இருதரப்பினரிடையேயும் கடும் போட்டி ஏற்படத்தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் தமிழ் தலைவர்களின் விசுவாசத்தைப் பெறுவதற்கு முயன்ற பிரித்தானியர் பின்னர் விசுவாமிக்க சிங்கள தலைவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை ஆதரிக்கத் தொடங்கிய போது ஏமாற்றமடைந்த தமிழ் தலைமைகள் மிதவாதபாணியில் தமது எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டத் தொடங்கினர்.

இனப்பிளவு:

ஒரு பிரித்தானிய சதி!

றியையும் மகிழ்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தினர். இதைவிட அநகாரிக தர்மபாலா தலைமையிலான பெளத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கமும் ஆறுமுக நாவலர் தலைமையிலான இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கமும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அணியில் கைகோர்த்துச் சென்றன.

இதற்கு மானிங் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். அவரது 1920 - முதலாவது யாப்பு சீர்திருத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்படும் வரைக்கும் உத்தியோகத்தர்கள் அல்லாத பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை பழைய சட்ட சபையில் அநேகமாக சமமாக இருந்தது. (ஐரோப்பியர் - 3; சிங்களவர் - 1; தமிழர் - 1; பறங்கியர் - 1) ஆனால் மானிங்கின் தேர்தல் முறையின்படி பிரதேசவாரியான தேர்தல் தொகுதிகளிலிருந்து 13 சிங்களவரும், 3 தமிழரும் தெரிவாகினர். இனவாரியான பிரதிநிதித்துவத்தின் சமநிலை பாதிக்கப்பட்டதும், இலங்கை தமிழ் தலைமைகள் முதற் தடவையாக தமது நிலையை உணரத்தொடங்கின. பொன்.அருணாசலம் நிலைமையின் பாரதாரத்தை முன் உணர்ந்தார். 1917ல் இலங்கை பல்லின தலைமையின் ஒற்றுமைச் சின்னமாக அவரால் உருவாக்கப்பட்ட இலங்கை தேசிய காங்கிரசின் தலைமைப்பதவியிலிருந்தும் அவ்வமைப்பை விட்டும் 1921ல் அவர் வெளியேறினார். மேல் மாகாணத்தில் தமிழருக்கென தனியான தேர்தல் தொகுதியொன்றை அமைத்துத் தருவதாக உறுதியளித்த சிங்கள தலைவர்கள் (ஜேம்ஸ் பிரீசும், ஈ.ஜெ.சமரவிக் கிராமவும்) பின்னர் அதற்கு எதிராக செயற்பட்டமை இதற்கான உடனடிக் காரணமாக இருந்தாலும் ஜேம்ஸ் பிரீசின் கை ஓங்கும் போதே சிங்களத் தலைமைகள் தமிழ் தலைமையை நிராகரித்து தமது ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டும் பிரயத்தனங்களும் போக்கும் மெல்ல மெல்ல தலையெடுத்து உறுதியாக வளர்ந்து வந்தன.

ஆயினும் பெருந்தோட்ட தொழிலாளருக்கு எதிராக 1930கள் வரை இனவாத செயற்பாடுகள் இடம் பெறவில்லை. அநகாரிக தர்மபாலா போன்ற பெளத்த வாததலைவர்கள் "ஆங்கில நிர்வாகம் சாதியில் குறைந்த தென்னிந்தியர்களை இத்தீவுக்குள் வருவதற்கு அனுமதித்துள்ளது" என குறைப்பட்டுக் கொண்டாலும் கூலிகள் என இழிவாகக் குறிப்பிட்டாலும் கூட 30க

பலம் வாய்ந்த இரு சமூகத்தின் தலைவர்கள் ஒன்றுபட்டிருப்பது தமது நலனுக்கு ஆபத்தானது என்பதை 1915 இன் பின்னர் உணர்ந்து கொண்ட பிரித்தானியரின் இனப்பிளவுகளை ஆழப்படுத்தும் பணியை 'மானிங்' தொடக்கி வைத்தார்; டொனமூர் அதனை முடித்து வைத்தார். பிரதேசவாரியான பிரதிநிதித்துவ முறையின் மூலம் இப்பணி சாத்தியமானது.

லும் வர்த்தகப் போட்டியில் இந்திய முஸ்லிம் வர்த்தகர்களுடன் மோதிக்கொண்டிருந்தாலும் தோட்டத்தொழிலாளர்களுடன் அவர்கள் முரண்படவில்லை. பாதை அமைத்தல், கட்டிடம் நிர்மாணித்தல், தச்சவேலை, கூடை தயாரித்தல், தேயிலைப் பெட்டி தயாரித்தல் போக்குவரத்துப் போன்ற பல்வேறு தொழில் வருமான வாய்ப்புக்கள் பெருந்தோட்டங்களின் உருவாக்கத்தால் ஏற்பட்டன. இவற்றால் கொந்தராத்துக்காரர்களும் சிங்கள கைவினைஞர்களும் பெரிதும் பலனடைந்தனர். உதாரணமாக மோட்டார் வாகனங்கள் இன்னும் பிரதான போக்குவரத்து சாதனமாக மாறாத அக்காலகட்டத்தில் மாட்டு வண்டிகளே கோப்பி, தேயிலையை ஏற்றிச் செல்லும் பிரதான பணியைச் செய்தன. 1901ல் பதினேழாயிரம் மாட்டு வண்டிகள் இலங்கையில் இருந்தன. 1910ல் இத்தொகை 23,000ஆயிரமாக அதிகரித்தது. இவற்றில் சுமார் 75%

பிரதேசவாரியான பிரதிநிதித்துவம் தமிழ் தலைவர்களின் செல்வாக்கை குறைத்து தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தும் என்பதனால் சிங்களத் தலைவர்கள் அதனை வலியுறுத்தினர். தமிழ் தலைவர்கள் இனவாரி பிரதிநிதித்துவத்தைக் கோரினர். சிங்களத் தலைமைக்கு சாதகமான பிரதேசவாரி பிரதிநிதித்துவம் தமிழர்களை நிரந்தரமான சிறுபான்மையாக, பிரதிநிதிகள் சபையில் மாத்திரமல்ல, முழு அரசியலிலும் ஆக்கியதன் மூலம் இனப்பிளவு வெளிப்படையான ஒன்றாகவும் ஆழமானதாகவும் ஆகிவிட்டது. இதற்கு முன்னர் இது சிங்கள - முஸ்லிம் கலவரம் வெடித்த போது கூட அவ்விரு சமூகங்களுக்கிடையிலான பிளவு இவ்வளவு ஆழமாக சமூகவடுவை ஏற்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் அது அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கான போட்டியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. தமிழ் - சிங்கள

பி. ஏ. காதர்

மானவை பெருந்தோட்டப்பகுதிகளிலேயே இருந்தன. இவை சிங்களவரின் கட்டுப்பாட்டிலேயே முழுக்க முழுக்க இருந்தன.

டொனமூர் அரசியல் யாப்பு - 1931

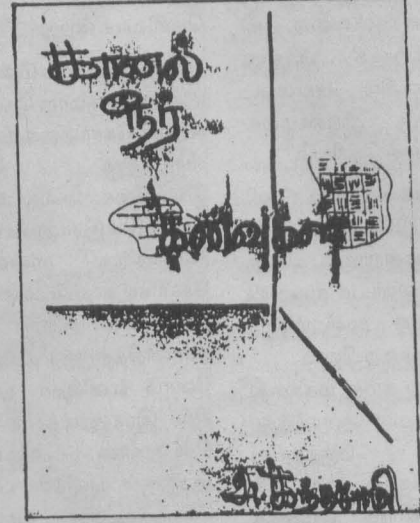
"மானிங் சீர்திருத்தங்கள் தமிழ் - சிங்கள தலைவர்களுக்கிடையிலான பிளவை ஆழப்படுத்தியது. ஆரம்பத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட இனவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையின் கீழ் இனப்பிளவுகளை விட சாதிபிளவே முதன்மை வகித்தது. சாதி சிங்கள - தமிழ் உயர்வகுப்பு தலைவர்களை இணைத்து வைத்திருந்தது.

ஆளும் வர்க்கத்திற்கிடையே ஏற்பட்ட பிளவு இரு பெரும் அணிகளுக்கிடையிலான பிளவாக இருந்தது.

பலம் வாய்ந்த இரு சமூகத்தின் தலைவர்கள் ஒன்றுபட்டிருப்பது தமது நலனுக்கு ஆபத்தானது என்பதை 1915 இன் பின்னர் உணர்ந்து கொண்ட பிரித்தானியரின் இனப்பிளவுகளை ஆழப்படுத்தும் பணியை 'மானிங்' தொடக்கி வைத்தார்; டொனமூர் அதனை முடித்து வைத்தார். பிரதேசவாரியான பிரதிநிதித்துவ முறையின் மூலம் இப்பணி சாத்தியமானது.

கானல் நீர்

மகாஜனம்

கானல் நீர் - (கவிதைத் தொகுதி)

அ. கந்தசாமி

நான்காவது பரிமாணம் வெளியீடு

நேரிடையாகச் சொல்வதெனில், திருப்தி தராத கவிதைத் தொகுதிதான் இது. கவிதைகள் இத்தொகுப்பினில் கானல் நீராகவும், கனவாகவும் போய்விட்டது. தொகுப்பிற்குப் பொருத்தமான தலைப்பு.

ஓசையைக் கவனித்ததனால், கவித்துவத்தைத் தொலைத்து விட்ட கவிதைகள் இவருடையவை. இதனைக் கவனியுங்கள் - "பகற் காலங்கள்/ குறைப்பிரசவக்/ குழந்தையைப் போல/ மிகவும் சோம்பலாக/ நெட்டிச் சுள்ளிகள்/ முறிபடும் ஓசைகளில்/ நிமிடங்களைக் கரைத்து...."

இப்படியே போகின்றன இவரது எல்லாக் கவிதைகளும். இடையிடையில் பலவகிகளை உதாரணமாகத் தரலாம். எழுமாற்றாக ஒரு பக்கத்தைப் புரட்டிய போது கிடைத்த கவிதை இவை:

"பிரபஞ்சப் பெருவெளியில்/ மின்னல் இழைப்பாப்பி/ ஒரு வையம் தேடும்/ துளிவிந்தின் சிதறல்கள்/ கோலோச்சும் வட்டங்கள்.."

மோனைத் தொடருக்காக கவிதை தன் உயிரை இழந்து விடுகின்றது. எத்தகைய அனுபவத்தையும் தொற்ற வைக்கத்தவறி விடுகின்றன அ. கந்தசாமியின் கவிதைகள்.

தொகுப்பினது தலைப்புக் கவிதையும் அவ்வாறானதே: பத்தோடு பதினொன்றாகப் போய் விடுகிறது.

குறை சொல்வதற்காகத்தான் இத்தொகுப்புப்பற்றி இப்பத்தியில் எழுத முனைந்ததல்ல/ இத்தொகுப்பு ஏன் குறைவு பட்டு நிற்கின்றது எனும் வினாவை எழுப்பி சில கருத்துக்கள் கூறலாம். வைரமுத்து முதலான தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்களின் பாதிப்பு இவரிடம் காணப்படுகின்றது. வைரமுத்து தரமான கவிஞரான எனக் கேள்வி எழுப்பினால் பதில் இல்லை என்றுதானே கூறமுடியும். அப்படியான ஒருவரது பாதிப்புக் கொண்ட கவிதை எப்படி சிறப்பாக அமைய முடியும்? இதனால் அ.கந்தசாமியினது கவிதை தோற்றுப்போகின்றது.

இவரது தொகுப்பில் அனுபவங்களும், கற்பனையும் விரவிக் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய அனுபவங்களும், கற்பனையும் இணைந்து கவிதையாகவும் அவை வெளிப்பட்டிருந்தால் இத்தொகுப்பு பேசப்படும் ஒன்றாக அமைந்திருக்கும்.

"கூடல் நகரில்/ கூத்தியாளோடு/ குதித்தாடும் நாயகன் மேல்/ நாலு வசுவெடுத்து/ நல்லதொரு/ பாட்டொன்று நான் பாட வேண்டும்./ அம்மா கலைவாணி/ ஆளிமுக்க முடிந்தால்/ தூளடிக்கத் தெரிந்தால்/ ஏவறைகள் விடுவதையே/ எழுத்தாக்க முடிந்தால்/ பாட்டொன்று கேட்டா/ பாவம் உன்னிடத்து/ பல்லினித்து நிற்பேன்?" என்று வரிகளில் கவிதைக்கான முயற்சி தென்படுகிறது.

இலங்கையிடமிருந்தும் புலம் பெயர்ந்தோரிடத்திலிருந்தும் தரமான கவிதைகள் வெளிவரும் சூழலில் அ.கந்தசாமியும் அவற்றை வாசிப்பதனால் பயன் பெறலாம். தொகுப்பு அழகாக வந்திருக்கின்றது.

மத்திய மாகாணசபைக்கு உட்பட்ட தோட்டப்பகுதி ஆசிரியர்களுக்கான இடமாற்றங்களை மேமாதம் 2 ஆம் திகதிக்கு முன்னர் முடித்துவிட வேண்டும் என மத்திய மாகாண கல்வி, உள்ளூராட்சி, காணி அமைச்சின் செயலாளர் எச். எம்.பீ. எல்கடுவ மத்தியமாகாண பிரதிகல்வி இயக்குனர்களுக்கு அனுப்பிய சுற்றறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளார். இச்சுற்றறிக்கையைத் தொடர்ந்தும் தவணை விடுமுறை முடிந்து பாடசாலைகள் திறக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்தும் மத்தியமாகாண தமிழ் கல்வி அமைச்சர் புத்திரசிகாமணிக்கும் மலையகமக்கள் முன்னணியினருக்கும் இடையிலான பனிப்போர் மீண்டும் குடுபிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

தோட்டப்பகுதி பாடசாலைக்கென நியமனம் பெற்றவர்களில் பலர் தற்போது தோட்டப்பிரதேச நகர்ப்புறங்களில் பணியாற்றுகின்றனர். அவர்களின் நியமனம் தோட்டப்புற பாடசாலைகளாதலால் அவர்கள் மீளவும் தோட்டப்பகுதி பாடசாலைக்கு சென்றே கடமைகளைப் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பது அமைச்சர் புத்திரசிகாமணியின் வாதம். மேற்படி ஆசிரியர்களில் நியமனம் பெற்றபின் பட்டதாரிகள், பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் இருப்பின் அவர்கள் தரமுயர்த்தப் பட்ட தோட்டப்புற பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதற்கும் ஒழுங்குகள் செய்து தரப்படும் எனவும் இது தொடர்பாக புத்திரசிகாமணி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மறுபக்கத்தில் தோட்டப்பிரதேசத்தை தோட்டப்புறம் தோட்ட நகர்ப்புறம் எனப்பிரிக்க முடியாது என்றும் இருபகுதி பாடசாலைகளிலும் தோட்டங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களே கல்வி கற்கின்றனர் என்றும் இப்பாடசாலைகளில் இருந்து எவ்வித மாற்றீட்டு வசதிகளும் இல்லாமல் ஆசிரியர்கள் இடமாற்றப்படுவது அப்பாடசாலை மாணவர்களின் கல்வியைப் பாதிக்கும் என்றும் மலையக மக்கள் முன்னணியினர் குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும் இவ்வாசிரியர்கள் நீண்டகாலம் தோட்டப்பகுதிகளில் பணிபுரிந்தே நகர்ப்புறத்திற்கு வந்துள்ளனர். இதன் பின்னரும் அவர்களை மீண்டும் தோட்டப்பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புவது அவர்களை அவமானப்படுத்துவதாக அமையும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இவ் ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மலையக மக்கள் முன்னணியின் ஆதரவாளர்கள் என்பதால் தான் பழிவாங்கப்படுகின்றனர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இடமாற்றப்பட்டவர் பட்டியலில் மலையக மக்கள் முன்னணி தலைவர் சந்திரசேகரனின் மனைவி, சகோதரி என்போர்களும் அடங்குகின்றனர் எனச்செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இடமாற்ற முயற்சிகள் அம்பேகமுல பகுதியில் அதுவும் பொகவந்தலாவபகுதியில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டதே தமது ஆதரவுத்தளத்தை உடைப்பதற்குத்தான் என இவர்கள் மேலும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மேலோட்டமாகப் பார்க்கின்ற போது இப்பிரச்சினை மலையக ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையைப் போலவும் அது தொடர்பாக மலையக மக்கள் முன்னணிக்கும், புத்திரசிகாமணி + இ.தொ.கா. குழுவினருக்கும் இடையிலான சச்சரவு போலவுமே தோன்றும். ஆனால் நுணுக்கமாக அவதானிக்கின்ற போதே மலையக சமூகம் இதனால் எதிர்நோக்கப்போகும் அரசியல் அபாயத்தைக் கண்டு கொள்ள முடியும்.

மலையக சமூகம் அதன் வாழ்நிலையையொட்டி இன்று இரண்டாகப் பிரிந்துள்ளது. தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக தொழில்புரியும் தோட்டசமூகம், தோட்டங்களுக்கு வெளியே நகர்ப்புறங்களில் தங்கள் வாழ்நிலைகளை அமைத்துக்கொண்ட நகர்ப்புற சமூகம் என்கின்ற இரண்டுமே அப்பிரிவுகளாகும். இவற்றில் நகர்ப்புற சமூகம்

மத்திய மாகாணசபை ஆசிரியர் இடமாற்ற விவகாரம்:

- மலையக கல்வியில் யாருக்கு அக்கறை?

1. முழு மலையகத்திற்கும் தேவையான போதிய ஆசிரியர்கள் உடனடியாக நியமிக்கப்பட வேண்டும்.
2. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் வகையில் பூர்பாத கல்விக்கல்லூரி உடனடியாக திறக்கப்படவேண்டும்.
3. இடமாற்றங்களில் அரசியல் பழிவாங்கல்கள் இருக்கக்கூடாது.
4. இடமாற்றத்துக்குள்ளான பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் வெற்றிடங்களுக்கு உடனடி மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.
5. தோட்ட மக்களையும் நகர மக்களையும் பிளவுபடுத்துகின்ற எந்தச் செயற்பாட்டையும் இல்லாமல் செய்தல் வேண்டும்.

ஒரளவு படித்த விழிப்புணர்வு கொண்ட சமூகமாக உள்ளது. சிறுவர்த்தகர்கள் ஆசிரியர்கள் கடைச்சிப்பந்திகள் சாரதிகள், வேறு அரசு கூட்டுத்தாபன ஊழியர்கள் என்போர்கள் இவற்றுக்குள் அடங்குகின்றனர். இவர்களின் பிள்ளைகள் நகர்ப்புறம் சார்ந்த பாடசாலைகளிலேயே கற்கின்றனர். இச்சமூகத்தொகுதி இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்களாக இலங்கைக்கு வந்தவர்களையும், தோட்டங்களில் இருந்து ஒரளவு கல்விகற்று வேறு தொழில் நாடி வெளியேறியவர்களையும் உள்ளடக்குகின்றது.

தோட்டங்களில் அதன் நிர்வாக

-வேலுச்சாமி

அமைப்பு வடிவத்தின் இறுக்கம் காரணமாக தோட்டங்களுக்கு வெளியே உள்ளவர்களுக்கும், தோட்டத்தில் வசிப்பவர்களுக்கும் இடையே தொடர்புகள் மிகக் குறைவு இதனால் இரண்டும் உறவுகள் குறைந்த வெவ்வேறு சமூகத்தொகுதிகளாகவே வளர்ந்து வருகின்றன. தோட்டங்களைவிட்டு வேறு தொழில் நிமித்தம் வெளியேறியவர்கள் கூட தோட்டங்களோடு உறவுகளை வைத்துக்கொள்ள தோட்ட அமைப்பு வடிவம் அனாமதிப்பதில்லை.

இவ்விரு சமூகத்தொகுதிகளிலும்

நகர்ப்புற சமூகம் ஒரளவு விழிப்புணர்வு கொண்ட சமூகமாக இருப்பதனால் இ.தொ.காவின ஏமாற்று அரசியல் அவர்கள் மத்தியில் நீண்டகாலம் நிலைக்க முடியவில்லை. அவர்கள் முன்னேறிய அரசியலையும் அதற்கான அமைப்பையும் எதிர்பார்த்து நின்றனர். மலையக மக்கள் முன்னணி ஒரளவுக்காவது அதனை நிறைவு செய்யமுன்வந்த போது அதன் பின்னால் அணிதிரளத் தொடங்கினர். இவ்வணி திரளல் மலையக மக்கள் முன்னணியை ஒரு மாற்றுச்சக்தியாக மலையகத்தில் வளரவிட்டிருந்தது. மலையக தேசியவாதத்தையும், அதன்வழி மலையக மக்களுக்கான தனியான நிர்வாக அலகுக்கோரிக்கையையும் முன்னெடுக்கின்ற ஒரு அமைப்பாக அது எழுச்சியடைந்துள்ளது. இவ் எழுச்சியின் தாக்கம் தோட்டப்புறத்தையும் அடைந்து நகர சமூகத்தையும், தோட்ட சமூகத்தையும் மலையக தேசியவாதம் எனும் கோட்பாடு

கத்திலும் இடமாற்றத்துக்குட்பட்ட ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் எழுந்துள்ளது. இந்நிலைமை நகர்ப்புற மக்கள் மத்தியில் மலையக மக்கள் முன்னணிக்கு இருக்கும் ஆதரவு தளத்தினை ஆட்டம் காணச்செய்துள்ளது.

இதுவிடயத்தில் தனது அரசியல் நோக்கங்களையே ஆட்டம் காணவைக்கும் பிரச்சினை தொடர்பாக மலையக மக்கள் முன்னணி சரியான கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை.

மலையக மக்கள் முன்னணி, இடமாற்றத்தை ரத்துச் செய்யுங்கள், இடமாற்றத்துக்கு எதிராக இறுதிவரை போராடுவோம் என்ற ஆக்ரோஷமான கோஷங்களை முன்வைப்பதற்கு பதிலாக, இப்பிரச்சினையின் மூலகாரணமாக இருக்கின்ற ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நீக்குங்கள் என்பதையை பிரதானமான கோஷமாக முன்வைத்திருக்க வேண்டும். இடமாற்றம் செய்வது பிரச்சினைக்கு தீர்வல்ல, புதிய

பிரதானமான கருத்தாக ஆணித்தரமான கருத்தாக வெளிவரவில்லை.

எனவே மொத்த மலையக சமூகத்தின் நலன்கருதி மலையக மக்கள் முன்னணியினரும், மலையக மக்கள் மீது அக்கறை கொண்டவர்களும் பின்வரும் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பது அவசியமானதாகும்.

1. முழு மலையகத்திற்கும் தேவையான போதிய ஆசிரியர்கள் உடனடியாக நியமிக்கப்பட வேண்டும்.
2. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் வகையில் பூர்பாத கல்விக்கல்லூரி உடனடியாக திறக்கப்படவேண்டும்.
3. இடமாற்றங்களில் அரசியல் பழிவாங்கல்கள் இருக்கக்கூடாது.
4. இடமாற்றத்துக்குள்ளான பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் வெற்றிடங்களுக்கு உடனடி மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.
5. தோட்ட மக்களையும் நகர மக்களையும் பிளவுபடுத்துகின்ற எந்தச் செயற்பாட்டையும் இல்லாமல் செய்தல் வேண்டும்.

இறுதியாக மலையக சமூகத்தின் விடுதலை மலையக நகர்ப்புறமும் தோட்டப்புறமும் ஐக்கியப்பட்டு கருமமாற்றுவதிலேயே தங்கியுள்ளது. எனவே விழிப்புணர்வு பெற்றவர்கள் இவ்விடயத்தில் மிகவும் கவனம் செலுத்தி இரண்டு சமூகங்களையும் ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை கண்டறிதல் வேண்டும். இதைவிடுத்து இருதரப்படும் தங்கள் தங்கள் நலன்களையே முதன்மைப்படுத்துவார்களாக இருப்பின் மலையக மக்களை கூறு போடும் எதிரியின் சதித்திட்டவலைக்குள் நீங்கலும் விழுந்தவர்கள் ஆவீர்கள்.

ஆசிரியர்களை நியமிப்பதே பிரச்சினைக்கு தீர்வு என்பதை ஆணித்தரமாக முன்வைத்திருக்க வேண்டும். இதன் வழி ஆசிரியர்களை உருவாக்க பூர்பாத கல்விக்கல்லூரியை திறவுங்கள் என்பதையுமே கோரிக்கையாக வைத்திருக்க வேண்டும். இவை பற்றியும் மலையக மக்கள் முன்னணி ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டாலும் இக்கருத்துக்கள்

சரஜிவோ நகரிலிருந்து யுத்தத்தின் கொடுமை தாளாது தப்பியோடிய அட்மிரா - பொஸ்கோ என்ற இளம் காதலர்களை எதிரிகளது துப்பாக்கிகள் குறிவைத்துக் கொன்றன. 'விர்பானா' என்ற இடத்தில் அவர்கள் காவியமாகிப் போனார்கள். அவர்களது நினைவாக சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்ட கவிதையின் தமிழாக்கம்.

மரணமென்பது வாழ்க்கையைப் போன்று பெறுமதியானது அல்ல என்பதை இந்த உலகத்தாருக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க என்னால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை அட்மிரா.....

அன்பு என்பதும் வாழ்க்கையைப்போன்று பெறுமதியானதே என்பதையும் இந்த உலகத்தாருக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. எனினும், அதைச் சொல்லக்கூட என்னால் எழுந்திருக்க முடியாதுள்ளது பொஸ்கோ.....

மரணிப்பது எமது மூச்சல்ல; மனிதத்தின் அன்பெனும் உயிர்த்துடிப்பே நாம் இழந்தது எம்மையல்ல. ஒரே நிறத்து இரத்தமுடைய முழு மனித இனத்தினது இழப்புத்தான் நாங்கள்...

நாம் இன்னுமொரு மூச்சுவிட்டு இந்த உலகத்தாருக்கு அன்பையும் சொல்லி.... இதையும் சொல்லுவோம்.... "இது - சரஜிவோ நகர் அல்ல, 'விர்பானா'வில் இருக்கும் எமது கல்லறைகள்.."

பாசனமென்பது வாழ்க்கையைப் போன்று பெறுமதியானது அல்ல என்பதை இந்த உலகத்தாருக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க என்னால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை அட்மிரா.....

